

Uitspraken Commissie van Beroep VO/HBO

Protestants Christelijk Onderwijs 2008

- CvB 2008.1 Ontslag op staande voet
- CvB 2008.2 Schorsing als ordemaatregel
- CvB 2008.3 Niet verlengen tijdelijk dienstverband
- CvB 2008.4 Niet verlengen tijdelijk dienstverband
- CvB 2008.5 Niet verlengen tijdelijk dienstverband
- CvB 2008.7 Schorsing als ordemaatregel
- CvB 2008.8 Ontslag o.g.v. gewichtige omstandigheden
- CvB 2008.9 Opzegging o.g.v. gewichtige omstandigheden
- CvB 2008 10 Niet-ontvankelijk wegens ontbreken voor beroep vatbaar besluit

Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs

CvB.VO/HBO.2007.028-U.2008.001.

Uitspraak op het beroep van
X te Amsterdam (appellant)
tegen een besluit van
de Stichting XXX, zetelend te Amsterdam (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 11 juni 2007 heeft drs. A, lid van het college van bestuur van verweerster, appellant mededeling gedaan van het besluit de arbeidsovereenkomst met hem met onmiddellijke ingang te beëindigen wegens dringende redenen.

1.2 Bij brief gedateerd 17 juli 2007, blijkt het poststempel verzonden op diezelfde dag, heeft appellant beroep bij de Commissie ingesteld. Bij brieven van 7 augustus 2007 en 30 oktober 2007 heeft appellant zijn beroep aangevuld c.q. nadere correspondentie aan de Commissie doen toekomen.

1.3 Verweerster heeft bij schrijven van 22 november 2007 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.4 Appellant heeft op 31 januari 2008 nadere stukken ter griffie van de Commissie bezorgd en verweerster een afschrift daarvan doen toekomen.

1.5 De Commissie heeft de zaak op 7 februari 2008 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant in persoon en verweerster bij monde van mevrouw mr. B, gemachtigde, alsmede C, als directeur P&O in dienst van verweerster, en mevrouw drs. D, voormalig rector van het – van verweerster uitgaande - X Lyceum te Amsterdam.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appellant.

Samengevat komt het standpunt van appellant, zoals verwoord in de stukken en ter zitting nader toegelicht, neer op het volgende.

2.1.1 Een dringende reden kan niet zijn gelegen in het ontbreken van vertrouwen, in dit geval in een objectieve beoordeling door appellant van leerlingen.

2.1.2 Appellant heeft het examenwerk naar eer en geweten nagekeken. Hij kende de exameninstructies en normeringen niet.

2.1.3 Omdat appellant de inlogcode voor het invoeren van de cijfers op de computer niet kende, kon hij de toegekende punten aanvankelijk niet invoeren. In overleg met de secretaris van de examencommissie heeft hij vervolgens onder tijdsdruk de punten op een hokjesformulier ingevuld. Appellant sluit niet uit, dat hij toen mogelijk enige punten verkeerd heeft genoteerd. In dit verband heeft appellant erop gewezen, dat hij dyslectisch is, hetgeen hij ook aan de secretaris van de examencommissie heeft gemeld.

2.1.4 Appellant ontkent dat hij de leerlingen in een kwetsbare positie heeft gebracht. Hij heeft ze ook niet beoordeeld. In de antwoorden op de open vragen heeft hij bepaalde passages, die afbreuk deden aan overigens goede antwoorden, niet negatief geïnterpreteerd bij de beoordeling. Appellant kent de kinderen van allochtone afkomst; hij komt bij de ouders thuis en eet dan ook mee. Daarom weet hij wat de leerlingen met bepaalde zinnen dan wel zinsdelen bedoelen. Ten bewijze van het feit, dat hij bekend is in allochtone kringen heeft hij een aantal stukken overgelegd.

2.1.5 Door voor ontslag op staande voet te kiezen heeft verweerster onvoldoende aan waarheidsvinding gedaan. Bij zo een ontslag ontbreekt de mogelijkheid van verweer voor de werknemer. Er zijn weliswaar gesprekken met de schoolleiding gevoerd, maar appellant voelde zich daarbij geïntimideerd.

2.2 Het standpunt van verweerster.

2.2.1 Het bestreden besluit.

Voor zover hier van belang luidt het bestreden besluit als volgt:

"(.....) Op vrijdag 8 juni jl. bleek dat u bij het nakijken en waarderen van de examens geschiedenis de normeringsinstructies op ernstige wijze niet in acht hebt genomen. Ook zou u het examenwerk te laat, slordig en vol onduidelijkheden hebben ingeleverd bij de tweede corrector. Uw rector heeft zich daarom gedwongen gezien om o.a. de Inspectie in te lichten, het examenwerk terug te halen bij de tweede correctoren en enkele collegae te verzoeken het examenwerk alsnog met spoed na te kijken. Ook uw werk als tweede corrector heeft zij meteen bij u weggehaald.

Zij heeft vanwege de ernst van deze kwestie hierover vrijdag jl. onmiddellijk met u gesproken. In dit gesprek bleek dat u zich er terdege van bewust was dat uw puntentoekenning in strijd was met de instructies. U billijkte dit met o.a. de opmerking dat allochtone leerlingen een achterstand hebben.

(.....)

Uit de controle van het examenwerk afgelopen weekend is voorts komen vast te staan dat u het examenwerk veel te positief had beoordeeld en aan de leerlingen – enkele uitzonderingen daargelaten – 2 tot 9 punten teveel had toegekend. Bij een enkeling werden ook andere ernstige onregelmatigheden geconstateerd. De rector informeerde u daarover in een telefoongesprek op zondag 10 juni jl.

Uw rector heeft u vrijdag resp. zondag jl. op de hoogte gesteld dat u met uw handelwijze de grenzen van professioneel handelen op ernstige en frauduleuze wijze hebt overschreden en zij dit aan het College van Bestuur zou melden.

Het College van Bestuur oordeelt dat uw handelwijze een dringende reden oplevert als bedoeld in artikel 7:678 BW en uw arbeidsovereenkomst met onmiddellijke ingang dient te eindigen wegens ernstig plichtsverzuim. Het neemt uw handelwijze uitermate ernstig op. Als professioneel docent had u het examenwerk van de leerlingen objectief en volgens de eindexamennormen dienen te beoordelen. Uw leidinggevende/ werkgever moet er op kunnen vertrouwen dat u zich houdt aan de voorschriften ter zake, zowel in- als extern (van overheidswege). Ook de leerlingen hebben recht op een objectieve beoordeling. Met uw handelwijze heeft u zowel de leerlingen als de school in een kwetsbare positie gebracht en het vertrouwen van uw leidinggevende geschonden. Het feit dat u als werknemer aan een onderwijsinstelling meent dat een dergelijke handelwijze (afwijking van algemeen geldende examennormen) jegens allochtone leerlingen moet kunnen vanwege hun achterstand, is een extra verzwarende omstandigheid en heeft tevens het vertrouwen dat uw werkgever in u moet kunnen hebben onherstelbaar geschaad. Met uw gedrag heeft u zich als onderwijswerknemer schuldig gemaakt aan zeer ernstig en onaanvaardbaar plichtsverzuim. Uw gedragingen ontnemen tenslotte iedere basis om uw dienstverband voort te zetten, omdat uw leidinggevende/werkgever thans in alle redelijkheid ook geen vertrouwen meer heeft en kan hebben in een objectieve beoordeling van de niet-examenleerlingen waaraan u lesgeeft. (.....)"

2.2.2 In het verweerschrift en ter zitting heeft verweerster in aanvulling op het bestreden besluit het volgende – kort samengevat – aangevoerd.

2.2.2.1 In het verweerschrift heeft verweerster haar verbazing erover uitgesproken, dat appellant in zijn beroepsschrift de feiten betwist. Tijdens de gesprekken met de rector en

– op 11 juni 2007 - ook met de voorzitter van het College van Bestuur heeft appellant zich juist bewust getoond van zijn missers. In een telefoongesprek heeft hij de rector zelfs gevraagd of zijn misstap zou kunnen leiden tot ontslag. Van intimidatie door de schoolleiding is geen sprake geweest omdat appellant zichzelf schuldbewust opstelde, onder de motivering, dat allochtone leerlingen op achterstand staan en dus moeten worden geholpen.

2.2.2.2 Ter zitting heeft verweerster haar verbazing getoond over het feit, dat appellant in de nadere stukken en in zijn eerste termijn ter zitting in het geheel niet is ingegaan op het verweerschrift met bijlagen.

3. De toepasselijke voorschriften.

Artikel 13, eerste lid, aanhef en onder c, van de toepasselijke CAO-VO 2006-2007 (hierna te noemen: de CAO) bepaalt, dat de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie van Beroep waarbij de werkgever is aangesloten, tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken.

Ingevolge artikel 4.a.1, tweede lid, aanhef en onder a en b, van de CAO (voor zover hier van belang) geschiedt het tussentijds beëindigen van een (verlengd) tijdelijk dienstverband voor bepaalde tijd:

- a. door opzegging;
- b. door onverwijld opzegging wegens een voor de werkgever dringende reden als bedoeld in artikel 7:678, c.q. artikel 7:679 van het Burgerlijk Wetboek (BW).

Blijkens het bepaalde in artikel 4.a.5, aanhef en onder a, van de CAO (voor zover hier van belang) kan tussentijdse opzegging van een dienstverband voor bepaalde tijd plaatsvinden op grond van plichtsverzuim als bedoeld in artikel 4.a.7, tweede lid.

Ingevolge artikel 4.a.7, eerste lid, aanhef en onder c, van de CAO kan de werkgever ten aanzien van de werknemer die zich aan plichtsverzuim schuldig maakt, onder opgave van redenen een besluit tot ontslag nemen.

Het tweede lid van artikel 4.a.7 van de CAO bepaalt, dat onder plichtsverzuim wordt verstaan het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.

Artikel 7:678, eerste lid, van het BW bepaalt, dat voor de werkgever als dringende redenen in de zin van lid 1 van artikel 677 beschouwd worden zodanige daden, eigenschappen of gedragingen van de werknemer, die ten gevolge hebben dat van de werkgever redelijkerwijze niet kan worden gevergd de arbeidsovereenkomst te laten voortduren.

Ingevolge artikel 7:678, tweede lid, aanhef en onder k, van het BW zullen dringende redenen onder andere aanwezig geacht kunnen worden: wanneer de werknemer op andere wijze grovelijk de plichten veronachtzaamt, welke de arbeidsovereenkomst hem opdraagt.

4. Beoordeling van het geschil.

4.1 Het bestreden besluit strekt tot het met onmiddellijke ingang beëindigen van de arbeidsovereenkomst van appellant (hierna kortheidshalve ook weer te geven als ontslag op staande voet) wegens dringende reden, een en ander met toepassing van artikel 4a.1, tweede lid, aanhef en onder b, van de CAO.

4.2 Samengevat komen de gronden waarop het ontslag op staande voet berust, neer op het volgende:

- a. het in strijd met de examen- en normeringsvoorschriften nakijken en waarderen van het examenwerk geschiedenis van havo- en vwo-leerlingen;
- b. overige onregelmatigheden bij het nakijken van het examenwerk, onder meer bestaande uit bijschrijvingen en doorhalingen met potlood.

4.3 Appellant heeft gesteld, dat hij niet in het bezit was van de examenvoorschriften. Verweerster heeft dit ontkend, onder verwijzing naar een brief van 9 mei 2007 van de secretaris van de examencommissie, waarbij een aantal voor de examens relevante bijlagen waren gevoegd. Bovendien heeft verweerster erop gewezen, dat alle examenregelingen op het intranet van de school zijn te vinden, en dat appellant dat kon weten.

Uit de stukken en het ter zitting verhandelde is de Commissie dienaangaande het volgende gebleken.

De werkzaamheden van appellant als leraar op het X Lyceum waren niet de eerste als leraar. Voorheen heeft hij op een andere – van verweerster uitgaande – school les gegeven en ook aan examens deel genomen. Van belang is voorts, dat appellant – naar hij ter zitting desgevraagd heeft geantwoord – in het bezit is van een tweede graads-bevoegdheid. Zo appellant al niet in het bezit zou zijn van de examenvoorschriften (hetgeen de Commissie niet aannemelijk acht, mede gelet op de genoemde brief van 9 mei 2007), dan had hij naar het oordeel van de Commissie kunnen weten hoe hij wel op de hoogte had kunnen komen van relevante voorschriften.

De hiervoor weergegeven stelling van appellant treft derhalve geen doel.

4.4 Voorts heeft appellant aangevoerd, dat hij niet in het bezit was van de inlogcode om de examenresultaten op de computer te kunnen invoeren en dat hij niet wist hoe een en ander moest worden gedaan. De Commissie is gebleken, dat dit onjuist is. Op grond van de – door appellant zelf overgelegde – stukken is namelijk komen vast te staan, dat appellant wel in het bezit was van een instructie over het inloggen. Bij brief van 10 mei 2007 heeft de secretaris van de examencommissie de procedure van het inloggen, inclusief toegangscode, aan de docenten medegedeeld. Op het exemplaar van appellant stond nog een handgeschreven aantekening, inhoudende dat appellant moest inloggen met de voornaam van zijn collega E. Van belang is voorts, dat appellant zonder geldige reden niet aanwezig is geweest op een verplichte voorbereidingsmiddag over de gang van zaken rond de examens, waarbij ook zaken als inloggen aan de orde zijn gekomen.

4.5 De door verweerster genoemde bijschrijvingen en doorhalingen zijn voor de Commissie genoegzaam komen vast te staan. Zij heeft daartoe het volgende in aanmerking genomen. Er zijn schriftelijke verklaringen dienaangaande van tweede correctoren van een andere school alsmede van een corrector van het X Lyceum overgelegd. Ter zitting van de Commissie heeft de toenmalige rector verklaard, dat zij de aanwezigheid van bijschrijvingen en doorhalingen zelf heeft vastgesteld, nadat zij het werk terug had gekregen van de tweede correctoren van het Y Lyceum, die – gezien onder meer de slordige cijferregistratie en de met potlood bijgeschreven opmerkingen – weigerden het werk verder na te kijken. De Commissie heeft geen reden te twifelen aan de juistheid van genoemde verklaringen. Overigens heeft appellant de bijschrijvingen ook niet ontkend. Gelet op artikel 15, tiende lid, van het op de school geldende

Examenreglement voor het cursusjaar 2006-2007 is het voor examenkandidaten niet toegestaan antwoorden op open vragen met potlood te schrijven. De met potlood geplaatste vermeldingen op examenwerk van veel leerlingen konden niet van de kandidaten afkomstig zijn. Zij zouden daarmee een groot risico lopen op ongeldig verklaren van hun examenwerk.

Niet aannemelijk is, dat veel leerlingen op deze wijze in strijd met het Examenreglement hebben gehandeld. De Commissie neemt dan ook als vaststaand aan, dat de bijschrijvingen en doorhalingen zijn aangebracht door appellant.

Met verweerster is de Commissie van oordeel, dat appellant - door aldus te handelen - zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig plichtsverzuim. Hij heeft daarbij het risico geschapen dat het examenwerk van de leerlingen ongeldig zou worden verklaard en dat de Inspectie voor het onderwijs de school sancties zou opleggen.

4.6 Ten aanzien van de waardering van het examenwerk is de Commissie het volgende gebleken. Twee collega's van appellant hebben het door appellant nagekeken en van waardering voorziene examenwerk opnieuw nagekeken. Zij zijn daarbij tot de conclusie gekomen, dat appellant in veel gevallen te veel punten per vraag heeft toegekend, variërend van twee tot negen punten per leerling in de totaalscore. Voorts heeft hij in de optellingen fouten gemaakt.

Door aldus te handelen heeft appellant zich schuldig gemaakt aan ernstig plichtsverzuim. De schoolleiding moet kunnen vertrouwen op een objectieve wijze van nakijken van examenwerk door een docent en in elk geval op een goede optelling van de punten. Dit laatste had appellant kunnen voorkomen door zijn resultaten direct op de computer in te voeren; met het daarvoor geëigende programma worden immers automatisch de punten goed opgeteld.

4.7 Het feitencomplex, zoals hiervoor uiteengezet en vastgesteld, levert naar het oordeel van de Commissie voldoende reden op om te concluderen, dat verweerster zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld, dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig plichtsverzuim en dat dit niet zonder gevolgen kon blijven. Verweerster heeft vervolgens gekozen voor het op staande voet ontslaan van appellant. Dit is de meest vergaande maatregel die een werkgever kan nemen. Alvorens daartoe over te gaan, dient het bevoegd gezag er dan ook volledig zeker van te zijn dat aan alle voor een dergelijk ontslag geldende eisen is voldaan.

4.8 Bij een ontslag op staande voet moet sprake zijn van een objectieve en een subjectieve beoordeling. Gelet op het hiervoor overwogene staat voor de Commissie genoegzaam vast, dat is voldaan aan het objectieve criterium van de aanwezigheid van een dringende reden.

Met betrekking tot het subjectieve criterium overweegt de Commissie het volgende. De subjectieve zijde van de dringende reden houdt in, dat van de werkgever redelijkerwijs niet kan worden gevergd de werknemer met inachtneming van de normale opzegtermijn te ontslaan. In dit verband acht de Commissie van belang, dat appellant met ingang van februari 2007 bij verweerster in dienst is getreden op basis van een tijdelijk dienstverband, dat op 25 april 2007 is verlengd tot 1 augustus 2008, en wel omdat verweerster de beoordelingstermijn te kort achtte. Van belang is voorts, dat na de examens in juni 2007 nog slechts op beperkte schaal lessen zouden worden gegeven, gezien de naderende zomervakantie. Blijkens de stukken heeft de meergenoemde docent Veerman deze lessen kunnen overnemen. Niet valt in te zien, dat verweerster het dienstverband met appellant niet met een normale opzegtermijn had kunnen beëindigen door middel van het opzeggen van het dienstverband, bijvoorbeeld bij wijze van disciplinaire maatregel en eventueel daaraan voorafgaand appellant te schorsen (waartoe de Inspectie verweerster ook had geadviseerd).

4.9 Het vorenstaande in aanmerking genomen, is de Commissie tot de conclusie gekomen, dat niet geheel is voldaan aan het subjectieve criterium voor ontslag wegens een dringende reden. Dit betekent, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt omdat niet voldaan is aan alle eisen voor een ontslag wegens een dringende reden.

5. Beslissing.

De Commissie vernietigt het bestreden besluit van verweester van 11 juni 2007. Aldus vastgesteld op 21 februari 2008 te 's-Gravenhage door mr. J.H. Grosheide, voorzitter, mr. J. Douwes, mr. W.M.G. Eekhof-de Vries, leden, in aanwezigheid van mr. T. Elzenga, lid (die zich wegens ongelijkheid van het aantal leden gekozen door de besturen en het aantal leden gekozen door het personeel van stemming heeft onthouden), en in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger
Beroepsonderwijs
ingesteld door de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2008.010-U.2008.002

Uitspraak op het beroep van
*** te *** (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs, zetelend te *** (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 13 maart 2008 heeft ir.K., rector van het van verweerster uitgaande Christelijk Lyceum ***, appellant medegedeeld, dat verweerster voornemens is om hem in het belang van de instelling te schorsen op grond van artikel 4.a.6, tweede lid, sub f, van de geldende CAO.

1.2 Appellant heeft bij brief van 2 april 2008 verweer gevoerd tegen dit voornemen.

1.3 Bij schrijven van 8 april 2008 heeft ir. K., voornoemd, appellant mededeling gedaan van het besluit van verweerster appellant met toepassing van artikel 4.a.6, tweede lid, sub f, van de geldende CAO te schorsen met ingang van 10 april 2008 in het belang van de instelling voor de duur van het overleg respectievelijk onderzoek, doch voor ten hoogste drie maanden.

1.4 Tegen dit besluit heeft appellant bij schrijven gedateerd 16 mei 2008, verzonden op 19 mei 2008, beroep bij de Commissie ingesteld. Bij brief van 29 mei 2008 heeft hij het beroep aangevuld.

1.5 Bij schrijven van 17 juni 2008 heeft verweerster een verweerschrift ingediend.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 2 juli 2008 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant in persoon en verweerster bij monde van mr. C.J. Verhaart, werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede ir.J., directeur van de sector brugklas/vmbo van het Christelijk Lyceum (hierna: de school) en P., als hoofd van de afdeling P&O in dienst van verweerster.

2. De feiten.

Bij de beoordeling van het beroep gaat de Commissie uit van de volgende, uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkende of door een der partijen gestelde en door de wederpartij niet weersproken, feiten.

2.1 Appellant is sinds 24 augustus 1998 in dienst van verweerster als leraar biologie.

2.2 Appellant stuurt tijdens de lessen meer leerlingen voor straf de klas uit dan andere leraren; deze situatie doet zich al geruime tijd voor. Toen het appellant niet gelukte zelf de problemen met het houden van orde op te lossen, heeft hij in 2007 aan zijn leidinggevende, mevrouw *V*, gevraagd om ondersteuning. Nadat het tot een vertrouwensbreuk tussen appellant en mevrouw *V* was gekomen omdat appellant zich bij zijn strafbeleid niet gesteund voelde door haar, heeft de leidinggevende van een andere sectie, de heer J., de begeleiding van appellant overgenomen. Op 2 oktober 2007

heeft een aantal leerlingen uit de examenklas van de theoretische leerweg van het vmbo een petitie aan mevrouw *V* aangeboden. Hierin hebben zij aangegeven, dat de lessen van appellant moeten veranderen en dat zij zich zorgen maken over hun examen. Deze petitie is op 5 oktober 2007 door de heer J. met appellant besproken. Appellant bevestigde in dit gesprek het lage rendement van zijn lessen in die groep. Ook hij maakte zich zorgen over de situatie. Nadat in de daaropvolgende weken de toestand niet verbeterde, heeft de heer J. besloten dat appellant geen les meer mocht geven aan deze klas. Door ouders en leerlingen van andere klassen werden klachten ingediend ten aanzien van de gang van zaken in de lessen van appellant. In het voorjaar van 2008 heeft de schoolleiding leerlingenenquêtes gehouden onder klassen waarin appellant les gaf. In een op 4 maart 2008 gehouden gesprek tussen de heer J. en appellant, waar de enquêtes zijn besproken, heeft laatstgenoemde erkend, dat de slechte resultaten voor hem niet als een verrassing kwamen. Om appellant gelegenheid te geven het besprokene op zich te laten inwerken, is het gesprek op 11 maart 2008 voortgezet. Op 11 maart 2008 heeft de heer J. te kennen gegeven, dat de schoolleiding en het bestuur het, gezien de ernst, de duur en omvang van klachten van ouders en leerlingen, niet meer verantwoord achtten om met elkaar op dezelfde wijze verder te gaan. Om te voorkomen dat de spanningen verder zouden toenemen en de situatie zou escaleren, heeft verweester vervolgens het voornemen kenbaar gemaakt om appellant te schorsen bij wijze van ordemaatregel ten einde gedurende de tijd van de schorsing in overleg tot een oplossing te komen van de ontstane situatie. Bij het thans bestreden besluit heeft verweester een definitief besluit tot schorsing genomen.

2.3 Het na het bestreden besluit gehouden overleg heeft niet tot een oplossing in der minne geleid. Verweester heeft inmiddels een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst bij de kantonrechter ingediend, welk verzoek op 22 juli 2008 ter zitting van de kantonrechter te Amersfoort zal worden behandeld.

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Het bestreden besluit strekt tot schorsing van appellant met ingang van 10 april 2008 op grond van artikel 4.a.6, tweede lid, sub f, van de verlengde CAO-VO 2006-2007 (hierna te noemen: de CAO).

3.2 Op grond van artikel 4.a.6, tweede lid, aanhef en onder f, van de CAO (voorzover hier van belang) kan de werkgever de werknemer schorsen in andere – dan in de onderdelen a tot en met e van dit artikellid genoemde – gevallen waarin het belang van de instelling dit vordert voor ten hoogste drie maanden.

Het opschrift van artikel 4.a.6 van de CAO luidt: "Schorsing als ordemaatregel".

3.3 De Commissie stelt voorop, dat een schorsing als ordemaatregel geen punitieve sanctie is en dat deze geen diffamerend karakter draagt, zoals een schorsing als disciplinaire maatregel. Gelet op de door verweester toegepaste bepaling van de CAO staat het belang van de instelling voorop.

3.4 Appellant stelt zich op het standpunt, dat hij door de leidinggevendenden onvoldoende werd gesteund in conflicten met leerlingen. De verwijten, die hem worden gemaakt, zouden zijns inziens kunnen zijn voorkomen als hij niet openlijk door de schoolleiding zou zijn afgevalen en als leerlingen die een probleem met hem hadden, overeenkomstig de

daaromtrent geldende afspraken naar hem zouden zijn terugverwezen, zodat hij de problemen eerst zelf met de leerlingen zou hebben kunnen proberen op te lossen. Naar zijn mening is niet aan die randvoorwaarde voldaan. Verweerster is juist van mening, dat door de schoolleiding steeds is getracht appellant begeleiding en ondersteuning te bieden. Als echter het aantal de klas uitgestuurde leerlingen zodanige vormen aanneemt dat niet meer van een verantwoorde lessituatie kan worden gesproken, moet in de visie van verweerster worden vastgesteld, dat die ondersteuning niet meer kan worden gegeven.

3.5 Gelet op de stukken en het ter zitting verhandelde staat naar het oordeel van de Commissie genoegzaam vast, dat er op het moment van het nemen van het bestreden besluit sprake was van problemen met ordehandhaving in klassen waarin appellant les gaf. Appellant heeft dat ook niet ontkend. Partijen verschillen slechts van mening over de – diepere – oorzaak van die problemen en over de wijze van ondersteuning door de schoolleiding. Wat hier ook van zij, gelet op de geschetste situatie kan naar het oordeel van de Commissie niet worden staande gehouden, dat verweerster zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld, dat het belang van de school vorderde, dat appellant tijdelijk niet op de school aanwezig zou zijn zodat ruimte zou worden gecreëerd om te overleggen over de ontstane situatie en de toekomst. Dit betekent, dat verweerster het bestreden besluit niet zonder grond heeft genomen. Al hetgeen appellant overigens heeft aangevoerd, maakt dat niet anders. Deze grieven kunnen aan de orde komen in de procedure bij de kantonrechter naar aanleiding van het door verweerster ingediende verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst.

3.6 Gelet op het vorenstaande concludeert de Commissie, dat er geen gronden voor vernietiging van het bestreden besluit aanwezig zijn. Het beroep moet dan ook worden verworpen.

4. Beslissing.

De Commissie verwerpt het beroep.

Aldus vastgesteld te 's-Gravenhage op 2 juli 2008 door mr. J.H. Grosheide, voorzitter, mr. W.M.G. Eekhof-de Vries, mr. Th. Geurts, mr. B.J. van der Net en mr. S.K. Welbedacht, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger
Beroepsonderwijs
ingesteld door de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2008.008-U.2008.003.

Uitspraak op het beroep van

Mevrouw A te B(appellante)

tegen een besluit van

het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs in XXX, zetelend te XXXn (verweerder).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 14 april 2008 heeft C lid van de Centrale Directie van de van verweerder uitgaande Christelijke Scholengemeenschap XXX te XXX, aan appellante medegedeeld, dat haar verlengde tijdelijke dienstverband op 1 augustus 2008 vervalst.

1.2 Bij brief gedateerd 9 mei 2008, blijkt een frankeerstempel van de Algemene Onderwijsbond (AOB) op diezelfde dag verzonden, bij de Commissie ingekomen op 13 mei 2008, heeft appellante beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerder.

1.3 Verweerder heeft bij schrijven van 10 juni 2008 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.4 De Commissie heeft de zaak op 2 juli 2008 behandeld in een openbare zitting te 's-Gravenhage. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader toegelicht, appellant bijgestaan door mr. P.F.J. Heeffer, werkzaam bij de AOB te Utrecht, en verweerder bij monde van mr. C.J. Verhaart, werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg.

2. Standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appellante.

Samengevat en voor zover hier van belang komt het standpunt van appellante, zoals vervat in het beroepschrift en ter zitting nader toegelicht, neer op het volgende.

2.1.1 Appellante is van mening, dat zij op grond van artikel 7:668a van het Burgerlijk Wetboek (BW) met ingang van 1 augustus 2007 in vaste dienst is. Zij heeft vier tijdelijke aanstellingen gehad, te weten van 14 oktober 2005 tot 28 november 2005, van 28 november 2005 tot 1 augustus 2006, van 1 augustus 2006 tot 1 augustus 2007 en van 1 augustus 2007 tot 1 augustus 2008.

2.1.2 Ook om andere reden moet worden uitgegaan van een dienstverband voor onbepaalde tijd, aangezien de akten van benoeming in strijd met de bepalingen van de geldende CAO niet de reden voor de tijdelijkheid van de benoeming vermelden.

2.1.3 Het is onduidelijk of het bestreden besluit bevoegd is genomen. Appellante heeft een dienstverband met verweerder, terwijl het bestreden besluit is genomen door de centrale directie van de school.

2.1.4 Het bestreden besluit vermeldt in strijd met de CAO niet de reden van de opzegging.

2.1.5 Ter zitting heeft appellante aangevoerd, dat zij weer een nieuwe aanstelling heeft bij verweerder, en wel tot 1 oktober 2008. Dit betreft (deels) andersoortig werk en op een andere locatie.

2.1.6 Appellante begrijpt niet waarom zij niet een van de twee thans openstaande vacatures (de ene voor werkzaamheden in de mediatheek, de andere als receptioniste) kan vervullen, nu zij deels in de mediatheek werkzaam is.

2.1.7 Voor haar werkzaamheden bij verweerder heeft zij een andere – vaste – baan opgezegd, omdat met haar voor haar indiensttreding is gesproken over andere werkzaamheden die zij vanaf april 2009 zou gaan verrichten.

2.2 Het standpunt van verweerder.

Het standpunt van verweerder, zoals neergelegd in de stukken en ter zitting nader toegelicht, komt – kort samengevat en voor zover hier van belang – neer op het volgende.

2.2.1 Het dienstverband van appellante wordt beëindigd omdat haar functie wordt opgeheven om financiële redenen. Appellante is destijds aangenomen in verband met – onder meer – tijdelijke ondersteuning van het managementteam gedurende het nieuwbouwproces van de Christelijke Scholengemeenschap XXX, waarbij – aldus het verweerschrift – als voorwaarde was opgenomen, dat het dienstverband in elk geval niet zou worden verlengd indien door teruglopende leerlingenaantallen de verdere bekostiging bedrijfseconomisch niet verantwoord zou zijn. Bij het verweerschrift is een overzicht van de leerlingenaantallen gevoegd. Daarmede is tevens de motivering van het bestreden besluit gegeven.

2.2.2 Blijkens artikel 15.4 van de geldende CAO speelt artikel 7:668a van het BW geen rol. Er is derhalve geen dienstverband voor onbepaalde tijd ontstaan.

2.2.3 Het bestreden besluit is bevoegd genomen, gelet op artikel 10 van het Directiereglement.

3. De van toepassing zijnde voorschriften.

Van toepassing is de verlengde CAO-VO 2006-2007 (hierna te noemen: de CAO).

Ingevolge artikel 3.a.1, eerste lid, van de CAO ontvangt de werknemer bij zijn indiensttreding een akte van benoeming volgens het in de bijlage 1a of 1b opgenomen model.

Blijkens het in bijlage 1a opgenomen model vermeldt de akte van benoeming voor een dienstverband voor bepaalde tijd de grond voor de benoeming voor bepaalde tijd.

Artikel 3.a.2, eerste lid, van de CAO bepaalt, dat een dienstverband voor bepaalde tijd in elk geval wordt overeengekomen wanneer:

- a. de werknemer met een onderwijsgevende functie geen wettelijke onderwijsbevoegdheid bezit, of
- b. enige andere wettelijke bepaling, waaronder begrepen bekostigingsvoorwaarden, zich tegen een aanstelling voor onbepaalde tijd verzet.

Ingevolge artikel 3.a.2, tweede lid, van de CAO kan een dienstverband voor bepaalde tijd worden overeengekomen bij wijze van proef, met uitzicht op een dienstverband voor onbepaalde tijd. De duur van dit dienstverband bedraagt ten hoogste 12 maanden. In bijzondere gevallen kan deze periode worden verlengd met ten hoogste 12 maanden.

Volgens artikel 3.a.2, derde lid, van de CAO beslist de werkgever tenminste twee maanden voor de einddatum van het dienstverband voor bepaalde tijd, als bedoeld in lid 2, welk dienstverband een tijdsduur had van ten minste twaalf maanden en waarbij door de werkgever schriftelijk uitzicht is gegeven op een dienstverband voor onbepaalde tijd, of hij de werknemer met ingang van bedoelde einddatum:

- a. een dienstverband voor onbepaalde tijd zal geven,
- b. dan wel nog éénmaal een nieuw (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd zal geven,
- c. dan wel geen dienstverband zal geven,

en stelt hij de werknemer hiervan onmiddellijk schriftelijk in kennis.

Ingevolge artikel 3.a.2, vijfde lid, van de CAO wordt een dienstverband voor bepaalde tijd voorts overeengekomen:

- a. bij vervanging van een tijdelijk afwezige werknemer telkens voor ten hoogste één jaar,
- b. als voorziening in een tijdelijke vacature voor ten hoogste één jaar,
- c. indien de werknemer uitsluitend belast is met werkzaamheden in het kader van contractactiviteiten, of uitsluitend een dergelijke werknemer vervangt, een en ander voor ten hoogste drie jaar,
- d. indien de werknemer uitsluitend is belast met werkzaamheden in het kader van projecten waarvoor additionele gelden ter beschikking zijn gesteld, of uitsluitend een dergelijke werknemer vervangt, een en ander voor ten hoogste drie jaar,
- e. indien de werknemer reeds een uitkering geniet in het kader van ouderdomspensioen of FPU, telkens voor de duur van één jaar.

Artikel 3.a.2, zesde lid, van de CAO bepaalt, dat, indien een dienstverband op grond van het gestelde in lid 5 onder a tenminste onafgebroken 24 maanden heeft geduurd en nadien wordt voortgezet zonder dat van vervanging sprake is, dit geschiedt voor onbepaalde tijd, voor zover het een dienstverband betreft in dezelfde functie.

Blijkens het bepaalde in artikel 3.a.2, zevende lid, van de CAO bedraagt de totale duur van elkaar opvolgende dienstverbanden voor bepaalde tijd genoemd in de leden 2 tot en met 6 ten hoogste drie jaar. Wordt het dienstverband nadien voortgezet, dan geschiedt dit voor onbepaalde tijd.

Ingevolge artikel 4.a.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de CAO geschiedt het beëindigen van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd door opzegging.

Op grond van het bepaalde in artikel 4.a.3, eerste lid, van de CAO (voor zover hier van belang) dient opzegging bij aangetekend schrijven en met redenen omkleed te geschieden met inachtneming van de geldende opzeggingstermijn.

Ingevolge artikel 4.a.4, eerste lid, aanhef en onder b, van de CAO (voor zover hier van belang) nemen zowel de werkgever als de werknemer in geval van opzegging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd de volgende opzeggingstermijn in acht:

ten minste drie maanden indien het dienstverband twaalf maanden of meer heeft geduurd.

Artikel 15.4 van de CAO bepaalt, dat CAO-partijen met de bepalingen van hoofdstuk 3 en 4 voor het bijzonder onderwijs beogen af te wijken van – onder meer – artikel 7:668a van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW).

Artikel 7:668a van het BW bevat bepalingen in geval van elkaar opvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd. In aldaar nader aangegeven situaties (onder meer bij meer dan drie voor bepaalde tijd aangegane, elkaar opvolgende arbeidsovereenkomsten) geldt de laatste van een reeks tijdelijke arbeidsovereenkomsten als aangegaan voor onbepaalde tijd. Het vijfde lid van dit artikel (voor zover hier van belang) bepaalt, dat van de leden 1 tot en met 4 slechts bij collectieve arbeidsovereenkomst kan worden afgeweken ten nadele van de werknemer.

4. Beoordeling van het geschil.

4.1 Appellante is sinds 14 oktober 2005 werkzaam in tijdelijke dienst van verweerder als secretaresse. Het dienstverband is daarna steeds verlengd.

4.2 Partijen zijn verdeeld over de vraag, of sprake is van een dienstverband voor onbepaalde tijd, nu sprake is van meer dan drie elkaar opvolgende voor bepaalde tijd aangegane arbeidsovereenkomsten.

4.2.1 De stelling van appellante, dat voor een dienstverband als het hare het bepaalde in artikel 7:668a, eerste lid, van het BW geldt en dat haar dienstverband derhalve inmiddels als een dienstverband voor onbepaalde tijd moet worden aangemerkt, faalt, omdat – zoals de Commissie bij haar uitspraken van 20 juni 2007, CvB.VO/HBO.2007.013-U.2007.003, en van 29 oktober 2007, CvB.VO/HBO.2007.030-U.2007.010, ook heeft overwogen – blijkt artikel 15.4 van de CAO partijen met de bepalingen van onder meer hoofdstuk 3 van de CAO, waartoe ook artikel 3.a.2, eerste lid, behoort, hebben beoogd af te wijken van de artikelen 7:668a en 7:669 van het BW.

4.2.2 Gelet op het vorenstaande is het dienstverband van appellante aan te merken als een verlengd tijdelijk dienstverband.

4.3 De Commissie moet beoordelen of verweerder de formele voorschriften voor de beëindiging van het verlengde tijdelijk dienstverband in acht heeft genomen. Daarnaast dient zij een materiële toetsing te verrichten.

4.4 Ten aanzien van de vraag of het bestreden besluit bevoegd is genomen, overweegt de Commissie, dat volgens artikel 1, tweede lid, van het – ter zitting overgelegde – Directiereglement, dat verweerder op 30 mei 2001 heeft vastgesteld, de directie de door het bestuur bij dit reglement opgedragen taken en bevoegdheden uitoefent namens en

onder verantwoordelijkheid van het bestuur. Op grond van artikel 10, tweede lid (voor zover hier van belang), is de directie bevoegd onderwijsondersteunend personeel te benoemen en te ontslaan.

Gelet op deze bepalingen staat vast, dat het bestreden besluit bevoegd is genomen. Ook overigens is aan de formele voorschriften voor beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband, met name tijdige opzegging, voldaan.

4.5 De Commissie stelt vast, dat de achtereenvolgende akten van benoeming van appellante in strijd met artikel 3.a.1, eerste lid, van de CAO, in samenhang met bijlage 1a, niet de grond voor de tijdelijkheid van de benoemingen vermelden. In het verweerschrift en ter zitting heeft verweerder als reden voor de tijdelijkheid genoemd de tijdelijke ondersteuning van het managementteam gedurende het nieuwbouwproces. Verweerder heeft voorts gesteld, dat mondeling zou zijn overeengekomen dat het dienstverband bij het teruglopen van het aantal leerlingen zou worden beëindigd. Appellante heeft echter ter zitting ten stelligste ontkend dat zij de door verweerder genoemde werkzaamheden heeft verricht. Zij stelt, dat zij het lokale management heeft ondersteund en voorts werkzaamheden ten behoeve van de mediatheek heeft verricht. Het beëindigen van het dienstverband bij leerlingendaling is nimmer aan de orde geweest, integendeel, er is met haar voor haar indiensttreding over andere werkzaamheden in de toekomst gesproken. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting volstaan met een verwijzing naar het gestelde in het verweerschrift. Wat er ook zij van de reden voor de tijdelijkheid, de Commissie is niet gebleken, dat in dit geval sprake is van een van de gronden voor het overeenkomen van een dienstverband voor bepaalde tijd zoals vermeld in artikel 3.a.2, vijfde lid, van de CAO.

De door verweerder gelegde koppeling met de teruglopende leerlingenaantallen kan de Commissie niet volgen, gelet op het bij het verweerschrift gevoegde overzicht. Weliswaar is de instroom in het eerste leerjaar iets minder, maar het totale aantal leerlingen is blijkens genoemd overzicht per 1 oktober 2007 zelfs gestegen ten opzichte van 1 oktober 2006. Nog afgezien daarvan heeft verweerder geen enkele onderbouwing gegeven van de in het verweerschrift vermelde voor handhaving van het dienstverband van appellante noodzakelijke bedrijfseconomisch verantwoorde bekostiging. De Commissie voegt hier nog aan toe, dat de – wederom – verlengde aanstelling van appellante tot 1 oktober 2008 kennelijk wel kon worden bekostigd.

4.6 Het vorenstaande brengt de Commissie tot de volgende conclusie. In de akten van benoeming wordt in strijd met de CAO geen reden voor de tijdelijkheid van de benoemingen genoemd. Partijen zijn in de onderhavige procedure verdeeld over de werkelijke reden voor de tijdelijkheid. De Commissie kan – bij gebrek aan voldoende onderbouwing door verweerder – de vraag wie van de partijen gelijk heeft, niet beantwoorden. Onder deze omstandigheden kan de Commissie de redelijkheid van het bestreden besluit niet toetsen, zelfs niet met de marginale toetsing die zij ten aanzien van besluiten tot het niet verlengen van een tijdelijk dienstverband hanteert. De gevolgen daarvan komen voor rekening van verweerder, wegens het handelen in strijd met de CAO. Dit betekent, dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven omdat dit niet steunt op een deugdelijke motivering.

5. Beslissing.

De Commissie vernietigt het door appellante bestreden besluit van 14 april 2008.

Aldus vastgesteld op 2 juli 2008 te 's-Gravenhage door mr. J.H. Grosheide, voorzitter, mr. W.M.G. Eekhof-de Vries, mr. Th. Geurts, mr. B.J. van der Net en mr. S.K.

Welbedacht, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger
Beroepsonderwijs
ingesteld door de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2008.006-U.2008.004.

Uitspraak op het beroep van

H. te *** (appellant)

tegen een besluit van

het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs voor ***, zetelend te *** (verweerder).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 14 maart 2008 heeft J., waarnemend voorzitter van de centrale directie van het van verweerder uitgaande *S* college (hierna: de school) te ***, appellant namens verweerder medegedeeld, dat zijn dienstverband per 1 augustus 2008 zal eindigen.

1.2 Bij brief gedateerd 18 april 2008, blijkt het poststempel op diezelfde dag verzonden, heeft appellant beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerder. Bij brieven van 24 april 2008, 15 en 22 mei 2008 alsmede 11 juni 2008 heeft hij zijn beroep aangevuld.

1.3 Verweerder heeft bij schrijven van 13 juni 2008 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.4 De Commissie heeft de zaak op 2 juli 2008 behandeld in een openbare zitting te 's-Gravenhage. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader toegelicht, appellant bijgestaan door mevrouw mr. M.N. Grootfaam, advocaat te 's-Gravenhage, en verweerder bij monde van mr. G.M.J. Prick, werkzaam bij Adviesbureau Veenhuys te Heerlen, alsmede van J., voornoemd, M., afdelingsdirecteur aan de school, en mevrouw drs. N., als stafmedewerker P&O in dienst van verweerder.

2. De van toepassing zijnde voorschriften.

Van toepassing is de verlengde CAO-VO 2006-2007 (hierna te noemen: de CAO).

Artikel 3.a.2, eerste lid, van de CAO bepaalt, dat een dienstverband voor bepaalde tijd in elk geval wordt overeengekomen wanneer:

- a. de werknemer met een onderwijsgevende functie geen wettelijke onderwijsbevoegdheid bezit, of
- b. enige andere wettelijke bepaling, waaronder begrepen bekostigingsvoorwaarden, zich tegen een aanstelling voor onbepaalde tijd verzet.

Ingevolge artikel 3.a.2, tweede lid, van de CAO kan een dienstverband voor bepaalde tijd worden overeengekomen bij wijze van proef, met uitzicht op een dienstverband voor onbepaalde tijd. De duur van dit dienstverband bedraagt ten hoogste 12 maanden. In bijzondere gevallen kan deze periode worden verlengd met ten hoogste 12 maanden.

Volgens artikel 3.a.2, derde lid, van de CAO beslist de werkgever tenminste twee maanden voor de einddatum van het dienstverband voor bepaalde tijd, als bedoeld in lid 2, welk dienstverband een tijdsduur had van ten minste twaalf maanden en waarbij door de werkgever schriftelijk uitzicht is gegeven op een dienstverband voor onbepaalde tijd, of hij de werknemer met ingang van bedoelde einddatum:

- a. een dienstverband voor onbepaalde tijd zal geven,
- b. dan wel nog éénmaal een nieuw (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd zal geven,
- c. dan wel geen dienstverband zal geven,

en stelt hij de werknemer hiervan onmiddellijk schriftelijk in kennis.

Ingevolge artikel 3.a.2, vijfde lid, aanhef en onder a, van de CAO wordt een dienstverband voor bepaalde tijd voorts overeengekomen: a. bij vervanging van een tijdelijk afwezige werknemer telkens voor ten hoogste één jaar.

Artikel 3.a.2, zesde lid, van de CAO bepaalt, dat, indien een dienstverband op grond van het gestelde in lid 5 onder a tenminste onafgebroken 24 maanden heeft geduurd en nadien wordt voortgezet zonder dat van vervanging sprake is, dit geschiedt voor onbepaalde tijd, voor zover het een dienstverband betreft in dezelfde functie.

Ingevolge artikel 4.a.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de CAO geschiedt het beëindigen van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd door opzegging.

Op grond van het bepaalde in artikel 4.a.3, eerste lid, van de CAO (voor zover hier van belang) dient opzegging bij aangetekend schrijven en met redenen omkleed te geschieden met inachtneming van de geldende opzeggingstermijn.

Ingevolge artikel 4.a.4, eerste lid, aanhef en onder b, van de CAO (voor zover hier van belang) nemen zowel de werkgever als de werknemer in geval van opzegging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd de volgende opzeggingstermijn in acht:

tenminste drie maanden indien het dienstverband twaalf maanden of meer heeft geduurd.

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Appellant is met ingang van 1 augustus 2006 voor een jaar benoemd in tijdelijke dienst van verweerder als leraar aan de school. Het dienstverband is daarna verlengd tot en met 31 juli 2008.

3.2 Het bestreden besluit noemt als grondslag artikel 4.a.5, sub b, van de CAO (ontslag wegens ongeschiktheid). In het verweerschrift en ter zitting heeft verweerder echter aangegeven, dat appellant terecht heeft opgemerkt, dat deze grondslag onjuist is. Het feit, dat de in het bestreden besluit genoemde grondslag onjuist is, behoeft niet tot

vernietiging van het bestreden besluit te leiden, nu appellant door dit gebrek niet is geschaad. Aan de orde is de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband tegen het einde van het overeengekomen tijdstip.

3.3 De Commissie moet beoordelen of verweerder de formele voorschriften voor de beëindiging van het verlengde tijdelijk dienstverband in acht heeft genomen. Daarnaast dient zij een materiële toetsing te verrichten.

3.4 De Commissie stelt vast, dat aan de formele voorschriften voor beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband, met name tijdige opzegging, is voldaan.

3.5 De materiële toetsing van een besluit tot het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband is beperkt, zoals de Commissie meermalen heeft uitgesproken (recentelijk in haar uitspraak van 29 oktober 2007, kenmerk CvB.VO/HBO.2007.030-U.2007.010). Het sluiten van een overeenkomst strekkende tot het aangaan van een verlengd tijdelijk dienstverband impliceert de bevoegdheid van de benoemende instantie om zulk een dienstverband na afloop van de overeengekomen termijn niet te verlengen, tenzij enige verplichting zou bestaan tot voortzetting van het dienstverband dan wel niet in redelijkheid tot het niet-verlengen zou kunnen worden besloten. In de toepasselijke regelgeving noch in de bepalingen van de CAO is steun voor een ander oordeel te vinden. Dit betekent, dat een niet-verlenging niet behoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden.

3.6 Appellant heeft niet gesteld – en de Commissie is ook niet gebleken – dat verweerder hem onvoorwaardelijke toezeggingen zou hebben gedaan inzake voortzetting van zijn dienstverband.

3.7 Appellant bestrijdt het standpunt van verweerder, dat hij de Nederlandse taal onvoldoende zou beheersen. Bij zijn sollicitatiegesprekken achtte verweerder de certificaten waarover appellant beschikte, voldoende om te kunnen worden benoemd. Appellant acht het onbegrijpelijk, dat aan zijn taalvaardigheid dan nu opeens zoveel gebreken kleven, dat zijn dienstverband niet opnieuw wordt verlengd. Appellant heeft voorts kritiek op de wijze waarop verweerder hem heeft beoordeeld. De heer M. heeft een lesbezoek afgelegd in een drukke klas, waarvan bovendien nog een leerling een klacht tegen hem heeft ingediend. Appellant ontkent ook de in het verslag van het lesbezoek genoemde onrust in de klas. Hij heeft de school tevergeefs nog gevraagd om een nieuw lesbezoek. Voorts is appellant van mening, dat verweerder onvoldoende feiten heeft gesteld waaruit zou blijken dat zijn functioneren ten opzichte van het eerste jaar achteruit is gegaan. Hij wijst ten slotte nog op de lijst met handtekeningen van leerlingen, waarin deze oproepen dat appellant aan de school moet blijven.

Verweerder heeft aangevoerd, dat de taalvaardigheid van appellant aan het eind van het eerste jaar van het dienstverband juist de reden was om hem niet een vast dienstverband aan te bieden, maar het tijdelijke dienstverband te verlengen. Aan het begin van het nieuwe schooljaar (2007-2008) werd de schoolleiding geconfronteerd met diverse klachten van ouders en leerlingen over de taalvaardigheid van appellant. Hij zou soms moeilijk te begrijpen zijn. De heer M. heeft vervolgens de klachten aan de orde gesteld in een gesprek met appellant. Vervolgens zijn afspraken gemaakt over onder meer – onaangekondigde – lesbezoeken en faciliteiten voor een vervolgcursus Nederlands. De heer M. heeft vier lesbezoeken afgelegd, waarvan één in de door appellant als druk aangemerkte klas. De - verslagen van die - bezoeken heeft hij voorts

met appellant besproken. Ondanks de begeleiding door de heer M. en het volgen van de cursus Nederlands bleven naar de mening van verweerder de taalvaardigheid alsmede de pedagogisch-didactische kwaliteiten van appellant – ondanks zijn inzet – onvoldoende.

3.8 In de stukken en het ter zitting verhandelde kan naar het oordeel van de Commissie geen grond worden gevonden voor het standpunt, dat verweerder de taalvaardigheid en de pedagogisch-didactische kwaliteiten van appellant op onvoldoende wijze zou hebben beoordeeld. Gelet op met name de verslagen van de lesbezoeken kan naar het oordeel van de Commissie voorts – in aanmerking genomen de marginale toetsing van de Commissie – niet worden staande gehouden, dat verweerder niet in redelijkheid tot het niet verlengen van het dienstverband van appellant zou hebben kunnen besluiten.

3.9 Aangezien niet is gebleken, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dient het daartegen gerichte beroep te worden verworpen.

4. Beslissing.

De Commissie verwerpt het beroep.

Aldus vastgesteld op 2 juli 2008 te 's-Gravenhage door mr. J.H. Grosheide, voorzitter, mr. W.M.G. Eekhof-de Vries, mr. Th. Geurts, mr. S.K. Welbedacht en mr. W.A. Zwijnenburg, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger
Beroepsonderwijs
ingesteld door de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2008.015-U.2008.005.

Uitspraak op het beroep van

Ir. L.*** (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting ***, zetelend te *** (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 25 april 2008 heeft drs. C., voorzitter van het College van Bestuur van verweerster, appellant medegedeeld, dat zijn dienstverband per 1 augustus 2008 niet zal worden verlengd.

1.2 Bij brief gedateerd 27 mei 2008, blijkt het poststempel op diezelfde dag verzonden, heeft appellant beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerster. Bij ongedateerde brief, bij de Commissie ingekomen op 2 juni 2008, heeft hij zijn beroep aangevuld.

1.3 Verweerster heeft bij schrijven van 16 juni 2008 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.4 De Commissie heeft de zaak op 2 juli 2008 behandeld in een openbare zitting te 's-Gravenhage. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader toegelicht, appellant bijgestaan door drs. W. van Wageningen, en verweerster bij monde van mevrouw mr. M.W.A. Scholtes, werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede van J. , rector van het van verweerster uitgaande *** College, locatie *** (hierna : de school), dhr.G., plaatsvervangend rector van de school, dhr.B. en mevrouw N. , beiden als medewerker P&O in dienst van verweerster.

2. De van toepassing zijnde voorschriften.

Van toepassing is de verlengde CAO-VO 2006-2007 (hierna te noemen: de CAO).

Artikel 3.a.2, eerste lid, van de CAO bepaalt, dat een dienstverband voor bepaalde tijd in elk geval wordt overeengekomen wanneer:

- a. de werknemer met een onderwijsgevende functie geen wettelijke onderwijsbevoegdheid bezit, of
- b. enige andere wettelijke bepaling, waaronder begrepen bekostigingsvoorwaarden, zich tegen een aanstelling voor onbepaalde tijd verzet.

Ingevolge artikel 3.a.2, tweede lid, van de CAO kan een dienstverband voor bepaalde tijd worden overeengekomen bij wijze van proef, met uitzicht op een dienstverband voor

onbepaalde tijd. De duur van dit dienstverband bedraagt ten hoogste 12 maanden. In bijzondere gevallen kan deze periode worden verlengd met ten hoogste 12 maanden.

Volgens artikel 3.a.2, derde lid, van de CAO beslist de werkgever tenminste twee maanden voor de einddatum van het dienstverband voor bepaalde tijd, als bedoeld in lid 2, welk dienstverband een tijdsduur had van ten minste twaalf maanden en waarbij door de werkgever schriftelijk uitzicht is gegeven op een dienstverband voor onbepaalde tijd, of hij de werknemer met ingang van bedoelde einddatum:

- a. een dienstverband voor onbepaalde tijd zal geven,
- b. dan wel nog éénmaal een nieuw (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd zal geven,
- c. dan wel geen dienstverband zal geven,

en stelt hij de werknemer hiervan onmiddellijk schriftelijk in kennis.

Ingevolge artikel 3.a.2, vijfde lid, aanhef en onder a, van de CAO wordt een dienstverband voor bepaalde tijd voorts overeengekomen: a. bij vervanging van een tijdelijk afwezige werknemer telkens voor ten hoogste één jaar.

Artikel 3.a.2, zesde lid, van de CAO bepaalt, dat, indien een dienstverband op grond van het gestelde in lid 5 onder a tenminste onafgebroken 24 maanden heeft geduurd en nadien wordt voortgezet zonder dat van vervanging sprake is, dit geschiedt voor onbepaalde tijd, voor zover het een dienstverband betreft in dezelfde functie.

Ingevolge artikel 4.a.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de CAO geschiedt het beëindigen van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd door opzegging.

Op grond van het bepaalde in artikel 4.a.3, eerste lid, van de CAO (voor zover hier van belang) dient opzegging bij aangetekend schrijven en met redenen omkleed te geschieden met inachtneming van de geldende opzeggingstermijn.

Ingevolge artikel 4.a.4, eerste lid, aanhef en onder b, van de CAO (voor zover hier van belang) nemen zowel de werkgever als de werknemer in geval van opzegging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd de volgende opzeggingstermijn in acht:

tenminste drie maanden indien het dienstverband twaalf maanden of meer heeft geduurd.

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Appellant is met ingang van 1 augustus 2006 voor een jaar benoemd in tijdelijke dienst van verweerster als docent aan de school. Het dienstverband is daarna verlengd tot en met 31 juli 2008.

3.2 De Commissie moet beoordelen of verweerster de formele voorschriften voor de beëindiging van het verlengde tijdelijk dienstverband in acht heeft genomen. Daarnaast dient zij een materiële toetsing te verrichten.

3.3 De Commissie stelt vast, dat aan de formele voorschriften voor beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband, met name tijdige opzegging, is voldaan.

3.4 De materiële toetsing van een besluit tot het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband is beperkt, zoals de Commissie meermalen heeft uitgesproken (recentelijk in haar uitspraak van 29 oktober 2007, kenmerk CvB.VO/HBO.2007.030-U.2007.010). Het sluiten van een overeenkomst strekkende tot het aangaan van een verlengd tijdelijk dienstverband impliceert de bevoegdheid van de benoemende instantie om zulk een dienstverband na afloop van de overeengekomen termijn niet te verlengen, tenzij enige verplichting zou bestaan tot voortzetting van het dienstverband dan wel niet in redelijkheid tot het niet-verlengen zou kunnen worden besloten. In de toepasselijke regelgeving noch in de bepalingen van de CAO is steun voor een ander oordeel te vinden. Dit betekent, dat een niet-verlenging niet behoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden.

3.5 Appellant heeft niet gesteld – en de Commissie is ook niet gebleken – dat verweerster hem onvoorwaardelijke toezeggingen zou hebben gedaan inzake voortzetting van zijn dienstverband. Het feit, dat de school aan appellant examenklassen en mentoraat van een klas heeft toevertrouwd, kan – anders dan appellant meent – niet worden aangemerkt als het wekken van de verwachting voor een vast dienstverband.

3.6 Ten aanzien van de materiële toetsing hebben partijen – samengevat – het volgende aangevoerd.

3.6.1 Appellant heeft bezwaren tegen de wijze, waarop hij is beoordeeld en het resultaat daarvan. De factoren voor de uiteindelijke beoordeling zijn niet op evenwichtige wijze meegewogen. Zo is het docentenoordeel te beperkt meegewogen en is te weinig oog geweest voor de goede prestaties van de leerlingen. Verder acht appellant het onjuist, dat de – negatieve – beoordeling is gegeven door degene die zich ook heeft beziggehouden met de hulp- en begeleidingsvragen die appellant heeft gesteld. Daardoor is de beoordeling negatief beïnvloed. Beoordeling en begeleiding hadden niet door dezelfde persoon moeten worden uitgevoerd. Ook acht appellant het een gebrek aan de beoordeling, dat daarbij geen rekening is gehouden met de moeilijkheden waarop hij stuitte. Hij heeft als enige docent, en dan ook nog als docent met zeer beperkte onderwijservaring, veel zaken moeten ontwikkelen voor de vakken biologie en algemene natuurwetenschappen, waarbij hij geen begeleiding door de vaksectie heeft ervaren. Te meer klemt hierbij, dat deze vakken examenvakken zijn en dat er geen technisch onderwijsassistent aanwezig was. Het lesgeven aan examenklassen en het vervullen van een mentoraat waren tevens verzwarende factoren waarmee onvoldoende rekening is gehouden. Voorts heeft appellant kritiek op de behandeling van zijn bezwaar tegen de beoordeling. Degene die zijn bezwaar moest beoordelen, heeft zich laten informeren door de beoordelaar. Appellant acht die wijze van behandelen van bezwaar niet objectief.

3.6.2 Verweerster heeft aangevoerd, dat appellant – overeenkomstig het beleid ten aanzien van beginnende docenten – is opgenomen in het zogenoemde starterstraject. Hij heeft in dat kader interne coaching en begeleiding gehad. Omdat de schoolleiding hem aan het einde van het eerste jaar de kans wilde geven te groeien en zijn kerncompetenties te ontwikkelen, is zijn dienstverband verlengd. Daarbij zijn verbeterpunten vastgesteld. In het tweede jaar is de begeleiding geïntensiveerd, onder meer door een collega lessen van appellant te laten bijwonen. Omdat de vakkennis van appellant voldoende was, heeft geen begeleiding te dien aanzien door de vaksectie plaatsgevonden. De kritiekpunten betroffen de pedagogisch-didactische aspecten. Appellant beschikt wel over een pedagogische aantekening, behaald tijdens zijn ingenieursstudie, maar hij heeft geen ervaring in het onderwijs opgedaan. Bij de

eindbeoordeling heeft verweerster moeten vaststellen, dat appellant op veel punten onvoldoende ontwikkeling heeft laten zien ten aanzien van de basiscompetenties. Met betrekking tot de kritiek van appellant op de behandeling van zijn bezwaar tegen de beoordeling heeft de rector ter zitting nog uiteengezet, dat hij in beginsel achter personeel met leidinggevende bevoegdheden (zoals de beoordelaars) staat; een andere werkwijze is op een school met 85 docenten ook niet mogelijk. De rector heeft de beoordeling doorgenomen met de beoordelaar en voorts nog een gesprek met appellant gevoerd.

3.7 De Commissie is niet bevoegd te oordelen over (de uitslag van) de behandeling van het bezwaar, dat appellant tegen de beoordeling heeft ingediend. Zij kan alleen toetsen of verweerster in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen, dat appellant niet voldeed aan de kerncompetenties ten aanzien van pedagogiek en didactiek. Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting kan naar het oordeel van de Commissie – in aanmerking genomen de marginale toetsing van de Commissie – niet worden staande gehouden, dat verweerster niet in redelijkheid tot het niet verlengen van het dienstverband van appellant zou hebben kunnen besluiten.

3.8 Aangezien niet is gebleken, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dient het daartegen gerichte beroep te worden verworpen.

4. Beslissing.

De Commissie verwerpt het beroep.

Aldus vastgesteld op 2 juli 2008 te 's-Gravenhage door mr. J.H. Grosheide, voorzitter, mr. W.M.G. Eekhof-de Vries, mr. Th. Geurts, mr. S.K. Welbedacht en mr. W.A. Zwijnenburg, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs

CvB.VO/HBO.2008.019-U.2008.007.

Uitspraak op het beroep van
Mevrouw drs. J. te *** (appellante)

tegen een besluit van

***, Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs, zetelend te *** (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 12 juni 2008 heeft drs. D. , rector van het van verweerster uitgaande *S* College te Hoofddorp (hierna: de school), krachtens het Directiestatuut bevoegd namens verweerster te handelen, appellante mededeling gedaan van het besluit haar met ingang van 12 juni 2008 te schorsen met behoud van salaris op grond van artikel 4.a.6, eerste lid, van de geldende CAO.

1.2 Tegen dit besluit heeft appellante bij schrijven blijktens het poststempel verzonden op 22 juli 2008 beroep bij de Commissie ingesteld.

1.3 Bij schrijven van 18 september 2008 heeft verweerster een verweerschrift ingediend.

1.4 De Commissie heeft de zaak op 17 oktober 2008 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellante bijgestaan door mevrouw mr. drs. M. de Vries, advocaat te Leiden, en verweerster bij monde van mr. M.R.A. Dekker, advocaat te 's-Gravenhage, alsmede drs. D. ,voornoemd, en mevrouw M., als hoofd van de afdeling P&O in dienst van verweerster.

2. Het bestreden besluit.

Het bestreden besluit, dat de rector van de school bij brief van 12 juni 2008 aan appellante heeft doen toekomen, luidt (voor zover van belang) als volgt:

“Op 11 juni jl. hebben wij een gesprek gehad over het niet tijdig aanleveren van de examencijfers voor het vak Frans van de V. te W.

Ondanks uw terugkoppeling heeft u zich in mijn ogen wederom schuldig gemaakt aan plichtsverzuim, want mij is gebleken, dat ook bij de eerste correctie u niet binnen de gestelde termijn aan uw correctieverplichtingen heeft voldaan.

Op grond van het incident van 11 juni jl. waarbij de examencijfers niet tijdig zijn ingeleverd, alsmede de reeks van incidenten die zich in de afgelopen maanden hebben voorgedaan, achten wij het niet langer verantwoord om u nog in uw functie actief te laten zijn. Dit levert enkel spanningen en misverstanden op die niet in het belang van de school, leerlingen en u zijn. Wij achten het om deze reden dringend noodzakelijk om u per direct op donderdag 12 juni 2008 te schorsen met behoud van salaris conform CAO-VO 2007-2008 artikel 4.a.6 lid 1.

Op donderdagmiddag 12 juni 2008 om 14.15 uur is dit door Mw. M. en ondergetekende mondeling aan u kenbaar gemaakt. Bij dit gesprek gaf u de volgende opvatting omtrent deze schorsing weer:

De werknemer geeft aan op dit moment geen reactie te willen geven, maar wil zich eerst beraden op de beslissing van de schoolleiding.

Dit is voor ons geen reden om van de schorsing af te zien. De aan u gemaakte verwijten en geconstateerde conflicten zijn dermate ernstig dat er voldoende argumenten overeind blijven om de schorsing per direct te effectueren.”

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Het bestreden besluit strekt tot schorsing van appellante met ingang van 12 juni 2008 op grond van artikel 4.a.6, eerste lid, van de verlengde CAO-VO 2006-2007 (hierna te noemen: de CAO).

3.2 Appellante was door verweerster in tijdelijke dienst benoemd voor het tijdvak 1 augustus 2007 tot 1 augustus 2008. Bij besluit van 22 april 2008 heeft verweerster haar medegedeeld, dat het dienstverband niet wordt verlengd.

3.3 Op grond van artikel 4.a.6, eerste lid, van de CAO kan de werkgever de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. Voordat de werknemer wordt geschorst, wordt deze in de gelegenheid gesteld zijn opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. De opvattingen van de werknemer omtrent de schorsing worden opgenomen in de brief, waarin de schorsing wordt bevestigd.

Het opschrift van artikel 4.a.6 van de CAO luidt: “Schorsing als ordemaatregel”.

3.4 De Commissie stelt voorop, dat een schorsing als ordemaatregel geen punitieve sanctie is en dat deze geen diffamerend karakter draagt, zoals een schorsing als disciplinaire maatregel. Gelet op de door verweerster toegepaste bepaling van de CAO staat het belang van de instelling voorop.

3.5 Het bestreden besluit bevat geen termijn gedurende welke de schorsing loopt. Ter zitting is komen vast te staan, dat verweerster heeft beoogd appellante te schorsen voor de resterende twee weken van het schooljaar. De Commissie leest het bestreden besluit dan ook aldus, dat appellante is geschorst voor de duur van twee weken te rekenen vanaf 12 juni 2008. Appellante is niet geschaad door deze aanvulling.

3.6 Appellante ontkent, dat er een dringende noodzaak voor een onmiddellijk ingaande schorsing aanwezig zou zijn. In elk geval kan de verstoorde relatie met een van de docenten (de heer L.) niet als dringende reden worden aangemerkt, omdat die relatie al langer was verstoord. Verweerster stelt zich daarentegen op het standpunt, dat het treffen van een ordemaatregel in de vorm van schorsing dringend noodzakelijk was om de rust te laten wederkeren en het risico op nieuwe escalatie uit te sluiten.

3.7 Gelet op de stukken en het ter zitting verhandelde staat naar het oordeel van de Commissie genoegzaam vast, dat er gedurende het gehele schooljaar 2007-2008 voortdurend botsingen c.q. wrijvingen waren tussen appellante enerzijds en andere

docenten dan wel de schoolleiding anderzijds. Partijen hebben ieder hun eigen uitleg van c.q. visie op c.q. verklaring van die gebeurtenissen.

3.8 Appellante stelt zich op het standpunt dat de oorzaak van het niet goed lopen van bepaalde zaken te wijten was aan achtereenvolgende ziekten, waaraan zij leed. Het was ook aan haar gezondheidstoestand te wijten, dat zij vaak te laat op school kwam.

Verweerster daarentegen meent, dat appellante zich dan beter had kunnen ziekmelden. Als zij er zelf voor kiest te werken, kan zij zich – aldus verweerster – niet beroepen op ziekte als verklaring van onvolkomenheden. Bovendien bevreemde het verweerster dat appellante tijdens een periode waarin zij ziek was, toch op school was, maar zich – naar het hoofd P& O is gebleken – bij die gelegenheid met het regelen van privé-zaken bezighield.

3.9 De Commissie zal niet op alle door partijen aangevoerde zaken ingaan, en ook niet op de mogelijke invloed van de door appellante te berde gebrachte ziekte(n). Zij vermeldt echter twee onderdelen, te weten het inleveren van de cijfers voor de tweede correctie van het eindexamen en de gang van zaken rond het opstellen van zogeheten blokwijzers.

3.9.a Gelet op de stukken en het ter zitting verhandelde staat voor de Commissie vast, dat appellante de cijfers voor de tweede correctie niet tijdig heeft ingeleverd. Ook bij de eerste correctie was dat het geval. Om te zorgen dat de afwikkeling van de examens op de andere school (te W.), geen verdere vertraging zou oplopen, heeft een van de werknemers van de administratie van verweerster de examenwerkstukken zelf naar de andere school gebracht. Deze gang van zaken heeft irritatie opgeleverd bij die werknemer, die – naar verweerster heeft gesteld en door appellante niet is weersproken – al gedurende het gehele schooljaar appellante steeds heeft moeten vragen om (rapport)cijfers in te leveren omdat zij het niet zo nauw nam met de voorgeschreven tijdstippen van inleveren.

3.9.b Uit de stukken en het ter zitting verhandelde is komen vast te staan, dat het opstellen door docenten van zogeheten blokwijzers bij de onderwijsmethode van de school hoort. Vanuit de schoolleiding c.q. de sectie Frans was appellante verschillende keren erop gewezen, dat zij blokwijzers diende te maken. Appellante verkoos echter haar eigen methode voor lesgeven. Dit is een van de incidenten waarop appellante – naar het oordeel van de Commissie terecht – door de schoolleiding is aangesproken.

3.10 Naar het oordeel van de Commissie kan niet worden ontkend, dat er handelingen c.q. gedragingen van appellante waren die min of meer ernstige irritaties c.q. gevoelens van verontwaardiging opriepen bij collega's van appellante en de schoolleiding. Dat bepaalde gevoelens van irritatie bij collega's en de schoolleiding niet onterecht waren, kan naar het oordeel van de Commissie in ieder geval blijken uit de gang van zaken rond het (niet) opstellen van blokwijzers.

Voor de oordeelsvorming door de Commissie is echter niet doorslaggevend of alle gevoelens van irritaties c.q. verontwaardiging terecht waren. De Commissie moet oordelen over de vraag of het belang van de instelling het opleggen van een schorsing als ordemaatregel als bedoeld in artikel 4.a.6, eerste lid, van de CAO dringend noodzakelijk maakte om ordeverstoring te voorkomen. Daarover overweegt de Commissie het volgende.

3.11 Op het moment van het nemen van het bestreden besluit waren de leerlingen in verband met de zomervakantie niet meer aanwezig op school. Er zouden nog activiteiten voor het personeel (personeelsvergaderingen, waarbij onder meer een evaluatie van het afgelopen schooljaar zou plaatsvinden, alsmede een personeelsuitje) worden gehouden. Verweester wilde rust onder het personeel creëren bij genoemde activiteiten. Vanuit de sectie Frans was men – naar verweester ter zitting onweersproken heeft gesteld – gedurende het gehele schooljaar al bezig geweest appellante bij te sturen om een eenduidige werkwijze in de sectie te hanteren, welke pogingen echter naar het gevoel van de sectie geen resultaat hadden gehad door de – zoals verweester stelt – eigengereide en solistische manier van werken van appellante. Er bestond bij de sectie geen vertrouwen meer dat in de laatste twee weken nog verbetering zou optreden.

Het bestaan van irritaties dan wel verontwaardiging bij collega's en de mogelijke uitwerking daarvan op het moment, dat appellante en de collega's elkaar weer zouden treffen, is echter naar het oordeel van de Commissie onvoldoende om te concluderen, dat het belang van de instelling dringend een schorsing als ordemaatregel van appellante noodzakelijk maakte. Verweester heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt, dat de orde ernstig zou worden verstoord bij een treffen van genoemde personen. De vrees van verweester, dat appellante afspraken om gedurende de laatste twee weken niet op school te komen, niet zou nakomen, waardoor niet kon worden volstaan met het enkele verzoek niet meer op school te komen, maakt dit niet anders.

De Commissie had zich kunnen voorstellen dat verweester andere maatregelen jegens appellante had getroffen om zowel duidelijk te maken dat verweester bepaald handelen c.q. nalaten van appellante onjuist achtte alsook om thans een confrontatie met collega's te voorkomen. De Commissie merkt hierbij nog op, dat geen officiële functioneringsgesprekken zijn gehouden. Daarin hadden duidelijke afspraken kunnen worden gemaakt.

3.12 Het vorenstaande betekent, dat het bestreden besluit een voldoende grondslag ontbeert omdat niet aannemelijk is geworden, dat een dringende noodzaak aanwezig was voor de opgelegde ordemaatregel. Dit besluit komt derhalve in aanmerking om te worden vernietigd.

3.13 De Commissie is niet bevoegd te beslissen op de door appellante gevraagde kostenveroordeling.

4. Beslissing.

De Commissie vernietigt het bestreden besluit van verweester van 12 juni 2008.

Aldus vastgesteld te 's-Gravenhage op 17 oktober 2008 door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. T. Elzenga en mr. Th. Geurts, leden, in aanwezigheid van mr. S.K. Welbedacht, lid (die zich wegens ongelijkheid van het aantal leden gekozen door de besturen en het aantal leden gekozen door het personeel van stemming heeft onthouden), in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger
Beroepsonderwijs
ingesteld door de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2008.022-U.2008.008

Uitspraak op het beroep van

P. te D. (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting Algemeen Christelijk Onderwijs ***, zetelend te ***, (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 2 juni 2008 heeft A.***, algemeen directeur van het van verweerster uitgaande *S* College te A. (hierna: de school), appellant mededeling gedaan van het voornemen van verweerster om de arbeidsovereenkomst met hem op te zeggen primair op grond van plichtsverzuim in de zin van artikel 4.a.7, tweede lid, van de geldende CAO, en subsidiair op grond van gewichtige omstandigheden als bedoeld in artikel 4.a.5, aanhef en sub i, van genoemde CAO.

1.2 Appellant heeft geen gebruik gemaakt van de hem door verweerster op grond van artikel 4.a.8 van de CAO geboden gelegenheid zijn zienswijze kenbaar te maken.

1.3 Bij schrijven van 26 juni 2008 heeft A., voornoemd, appellant medegedeeld, dat de arbeidsovereenkomst per 1 oktober 2008 wordt opgezegd op de gronden, genoemd in eerdergenoemd schrijven van 2 juni 2008.

1.4 Bij brief gedateerd 6 augustus 2008, blijkens het poststempel op diezelfde dag verzonden, heeft mr. H. Grootjans, advocaat te Doetinchem, namens appellant beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerster. Bij brief van 25 augustus 2008 heeft mr. Grootjans zijn beroep aangevuld.

1.5 Verweerster heeft op 3 oktober 2008 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 17 oktober 2008 te 's-Gravenhage in een openbare zitting behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant in persoon, en verweerster bij monde van mr. J.A. Keijser, advocaat bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede van A., voornoemd, en S., als hoofd P&O in dienst van verweerster.

2. De van toepassing zijnde voorschriften.

Ingevolge artikel 4.a.5, aanhef en onder a en i, van de verlengde CAO-VO 2006-2007 (hierna te noemen: de CAO) kan opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd plaatsvinden op grond van:

a. plichtsverzuim als bedoeld in artikel 4.a.7, tweede lid;

i. andere met name genoemde gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten.

Artikel 4.a.7, eerste lid, van de CAO bepaalt, dat de werkgever ten aanzien van de werknemer die zich aan plichtsverzuim schuldig maakt, onder opgave van redenen één van de navolgende besluiten kan nemen:

a. schriftelijke berisping;

b. schorsing met behoud van salaris;

c. ontslag;

d. inhouding van de bezoldiging, voor ten hoogste 50 % van het maandsalaris.

Ingevolge artikel 4.a.7, tweede lid, van de CAO wordt onder plichtsverzuim verstaan: het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Het bestreden besluit strekt tot het opzeggen van het dienstverband van appellant als leraar primair op grond van plichtsverzuim in de zin van artikel 4.a.7, tweede lid, van de CAO en subsidiair op grond van gewichtige omstandigheden als bedoeld in artikel 4.a.5, onder i, van de CAO.

3.2 Appellant is sinds 1976 in dienst van (rechtsvoorgangers van) verweerster als leraar aan de school, met een werktijdfactor van 0,3947 fte.

3.3 De kern van het betoog van appellant houdt in, dat de schoolleiding bij zijn reïntegratie na een periode van ziekte onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn beperkingen. Hij betwist de objectiviteit van de bedrijfsarts, omdat die arts en personen van de schoolleiding elkaar tutoyeren. Ten bewijze van zijn arbeidsongeschiktheid heeft hij gewezen op de brief van De Amersfoortse Verzekeringen van 17 april 2008, bij welke maatschappij hij een arbeidsongeschiktheidsverzekering heeft afgesloten in verband met zijn werkzaamheden als zelfstandige. Blijkens deze brief heeft genoemde maatschappij de mate van arbeidsongeschiktheid per 25 maart 2008 op 80-100 % vastgesteld, en per 7 april 2008 op 65-80 %. Voorts acht appellant het besluit van het UWV van 25 augustus 2008 van belang, waarin het UWV hem arbeidsongeschikt verklaart. Hieruit blijkt zijns inziens dat hij niet kon reïntegreren.

Het standpunt van verweerster komt er – samengevat – op neer, dat voortzetting van de arbeidsverhouding zinledig is, omdat appellant zonder deugdelijke grond weigert invulling te geven aan zijn reïntegratieverplichtingen, zich ongevoelig toont voor de stopzetting van de salarisbetaling, en op geen enkele wijze contact met de school zoekt, ondanks herhaalde verzoeken. Verweerster acht zich bij haar reïntegratieinspanningen gesteund door onder meer het UWV, met name de uitslag van de door appellant zelf opgevraagde

second opinion van april 2008. Dat het UWV appellant bij besluit van 25 augustus 2008 arbeidsongeschikt heeft verklaard voor de functie van leraar, kan in de visie van verweerder niet afdoen aan zijn verplichting tot reïntegratie. Van belang was niet de vraag of appellant arbeidsongeschikt was, maar de vraag wat de arbeidsongeschiktheid betekende voor zijn reïntegratietraject.

3.4 Bij haar beoordeling gaat de Commissie uit van de volgende vaststaande feiten.

3.4.1 Appellant heeft zich op 29 augustus 2006 ziek gemeld. Op 27 oktober 2006 heeft verweerder een "Probleemanalyse WIA" doen opstellen, en vervolgens op 27 november 2006 een "Plan van Aanpak". Werkhervatting in de eigen functie van appellant werd daarin als einddoel van de reïntegratie genoemd. In verband met een operatie van appellant is op dat moment afgezien van daadwerkelijke reïntegratie. Vervolgens is – in verband met de constatering van chronische longklachten bij appellant – een "Bijstelling van de probleemanalyse" opgesteld, waarbij echter het einddoel van de reïntegratie gelijk bleef.

3.4.2 Appellant heeft vervolgens op arbeidstherapeutische basis werkzaamheden verricht in het kader van de time-out-voorziening van de school. In april 2007 viel appellant uit, waarna hij opnieuw een operatieve ingreep moest ondergaan. Bij de aanvang van het schooljaar 2007-2008 was appellant weer in staat de reïntegratie te hervatten. Dit geschiedde in de vorm van het begeleiden van rugzakleerlingen. In december 2007 heeft appellant deze werkzaamheden beëindigd.

3.4.3 In maart 2008 heeft de verzekeringsarts van het UWV een "Functionele Mogelijkheden Lijst" (hierna: FML) opgesteld. De conclusie van genoemde arts luidde, dat appellant in staat wordt geacht gemiddeld 6 uur per dag en 30 uur per week werkzaamheden te verrichten rekening houdend met zijn beperkingenpatroon zoals verwoord in de FML.

3.4.4 Blijkens de door appellant gevraagde second opinion van het UWV van april 2008 acht het UWV het onterecht dat appellant "die activiteiten weigert die volgens de werkgever/arbodienst nodig zijn om de reïntegratie makkelijker te maken." Het UWV acht de activiteiten die de werkgever verricht om appellant weer aan de slag te krijgen geschikt, mede gelet op het feit, dat de FML van de bedrijfsarts in grote lijnen niet afwijkt van de FML van de verzekeringsarts van het UWV.

3.4.5 Bij besluit van 25 augustus 2008 heeft het UWV vastgesteld, dat appellant per einde wachttijd (29 augustus 2008) voor meer dan 35 % arbeidsongeschikt is. De mate van arbeidsongeschiktheid wordt bepaald op 47,74 %. Vanwege zijn beperkingen kan appellant zijn oorspronkelijke werk naar de mening van het UWV op het beoordelingsmoment (29 augustus 2008) niet doen, omdat de arts hem beperkt heeft gesteld in de duur van werken per dag waarbij hij niet langdurig kan spreken.

3.5 Voor de verdere beoordeling acht de Commissie de volgende uit de gedingstukken blijken gang van zaken van belang.

3.5.1 Na de aankondiging door de schoolleiding dat het salaris van appellant na een jaar ziekte volgens de regelgeving zou worden aangepast, en dat de school een volgende stap in het reïntegratieproces wilde zetten ten einde appellant weer in de eigen functie van docent werkzaam te doen zijn, heeft zich een correspondentie tussen appellant en de schoolleiding ontwikkeld. In zijn brief van 2 november 2007 heeft appellant de

schoolleiding beschuldigd van het feit, dat zij kennelijk niet is geïnteresseerd in zijn proces van reïntegratie. Tevens heeft hij in die brief de schoolleiding laten weten zich het recht voor te behouden om te bezien of de toegepaste kortingen op zijn salaris rechtmatig zijn dan wel terug te vorderen zijn. Bij brief van 9 november 2007 heeft A. zijn verbazing geuit over de beschuldiging van appellant. In zijn brief van 12 november 2007 heeft appellant de heer A. onder meer medegedeeld, dat hij nog steeds zit te wachten op het eerste initiatief van de school betreffende zijn reïntegratie. Ter zitting van de Commissie heeft appellant gesteld, dat hij niet had begrepen, dat de begeleiding van rugzakleerlingen tijdelijk was en op arbeidstherapeutische basis was.

3.5.2 Vervolgens heeft op 28 november 2007 een gesprek plaatsgevonden tussen appellant, de heer A. en de heer R., de begeleider van appellant. Blijkens het verslag van dit gesprek zou om een arbeidsdeskundig advies worden gevraagd inzake de mogelijkheden tot werkhervatting. In afwachting daarvan zou appellant de rugzakleerlingen op arbeidstherapeutische basis blijven begeleiden. Op basis van bedoeld advies zou verder worden gesproken over reïntegratie binnen de eigen functie of naar een andere functie. De schoolleiding had op basis van dit gesprek het vaste gevoel dat de lucht met appellant was geklaard. Dat gevoel moest echter worden bijgesteld na ontvangst van de brief van 3 december 2007 van appellant. Ter zitting van de Commissie heeft appellant gesteld, dat hij zich totaal niet herkende in het verslag van het gesprek en dat hij daarom de brief van 3 december 2007 heeft geschreven. In die brief heeft appellant een beeld geschetst van de uitwerking van zijn ziekte (COPD) in de praktijk. Tevens is hij ingegaan op de in zijn ogen kwalijke rol van de bedrijfsarts. Gezien die rol heeft appellant de schoolleiding meegedeeld, dat hij zelf de gelegenheid wil hebben om een arbeidsdeskundige in te schakelen voor een onafhankelijk oordeel. Aan het slot van die brief heeft appellant geschreven, dat zijn vertrouwen in de school op zeer ernstige wijze is geschaad. De heer A. heeft vervolgens bij brief van 12 december 2007 tegenover appellant zijn verbazing geuit over de toon van diens brief van 3 december 2007. Vervolgens heeft appellant de heer A. bij brief van 16 december 2007 laten weten dat hij alleen nog via zijn advocaat wenst te corresponderen met de schoolleiding en dat hij een second-opinion bij het UWV zal vragen inzake de door de schoolleiding gepleegde reïntegratieinspanningen.

3.5.3 In december 2007 heeft appellant zijn werkzaamheden als begeleider van rugzakleerlingen gestaakt.

3.5.4 Hierna heeft mr. J.A. Keijser, als advocaat door de school ingeschakeld, zich bij schrijven van 8 januari 2008 gewend tot mr. Grootjans, advocaat van appellant. In die brief heeft hij erop gewezen, dat – zonder de gezondheidsklachten van appellant te onderschatten – uit de rapportages van de bedrijfsarts niet valt op te maken dat er medische verhinderingen of beperkingen bij appellant zijn om de eigen werkzaamheden weer op te pakken en om van het reïntegratietraject af te wijken, mede gezien de FML. Mr. Keijser heeft mr. Grootjans erop gewezen, dat het appellant vrij staat een second opinion bij het UWV te vragen. Los daarvan zal een arbeidsdeskundige worden ingeschakeld door de werkgever; de schoolleiding rekent op de constructieve medewerking van appellant bij dat onderzoek, naar mr. Keijser mr. Grootjans heeft laten weten in genoemde brief. Voorts heeft hij mr. Grootjans gevraagd om telefonisch contact ten einde verdere escalatie te voorkomen. De raadslieden hebben met elkaar telefonisch contact gehad. Naar aanleiding daarvan heeft mr. Grootjans appellant benaderd en is besloten een second opinion te vragen bij het UWV, hetgeen hij bij brief van 6 februari

2008 aan mr. Keijser heeft meegedeeld. Op het voorstel van mr. Keijser om iets te doen aan de problematische verhoudingen heeft de advocaat van appellant niet gereageerd.

3.5.5 Omdat appellant een afspraak op 29 januari 2008 met de door de school ingeschakelde arbeidsdeskundige had afgezegd, heeft mr. Keijser bij brief van 11 februari 2008 zijn ongenoegen hierover geuit tegenover mr. Grootjans. Hij heeft daarbij aangegeven het onjuist te vinden dat appellant het arbeidsdeskundig onderzoek tracht uit te stellen in afwachting van de second opinion. De handelwijze van appellant om eerst op 21 januari 2008 het UWV te benaderen voor een second opinion terwijl hij al op 16 december 2007 had aangekondigd die te zullen vragen, heeft mr. Keijser voorts betiteld als uiterst laks. Aan het slot van genoemde brief heeft mr. Keijser gevraagd wanneer appellant het reïntegratietraject weer denkt te (kunnen) hervatten.

Nadat appellant vervolgens wederom een voor 19 februari 2008 geplande afspraak met de arbeidsdeskundige had afgezegd, heeft mr. Keijser bij brief van 19 februari 2008 mr. Grootjans bericht, dat verweester de salarisbetaling aan appellant voorshands opschort in verband met het niet nakomen van genoemde afspraak. In antwoord hierop heeft mr. Grootjans bij brief van 20 februari 2008 aan mr. Keijser medegedeeld, dat appellant zal meewerken aan een reïntegratietraject, hetgeen echter afhankelijk wordt gesteld van de afspraken van appellant met de bedrijfsarts. "Wellicht is het ook beter om het second opinion advies met betrekking tot de beperkingen van cliënte van het UWV af te wachten", aldus mr. Grootjans. Bij brief van 3 maart 2008 heeft mr. Keijser aan mr. Grootjans laten weten, dat hij op grond van de door de bedrijfsarts op 14 februari 2008 opgestelde FML geen reden ziet waarom appellant zijn reïntegratiewerkzaamheden van begeleiding van rugzakleerlingen niet had kunnen verrichten of overigens invulling te geven aan de reïntegratie in de eigen functie. Verweester acht zich dan ook niet gehouden tot loondoorbetaling en wacht het initiatief van appellant verder af, aldus mr. Keijser.

3.5.6 Ondanks de stopzetting van de salarisbetaling heeft appellant niets van zich laten horen.

3.5.7 Onder verwijzing naar genoemde second opinion heeft mr. Keijser bij brief van 4 april 2008 aan mr. Grootjans laten weten, dat de salarisbetaling zal worden hervat op voorwaarde dat appellant zich meldt bij de school voor het verrichten van werkzaamheden binnen de grenzen van de FML en dat appellant op korte termijn een afspraak maakt met de arbeidsdeskundige. Mr. Keijser heeft benadrukt, dat het initiatief bij appellant ligt, en dat verweester niet uit is op een conflict, maar op een bevredigende oplossing.

3.5.8 Appellant heeft niet gereageerd op de inhoud van de brief van mr. Keijser van 4 april 2008 en heeft zich evenmin gemeld bij de school of de arbeidsdeskundige. In zijn beroepschrift geeft hij daarvoor als verklaring, dat een en ander spanningen met zich zou hebben gebracht, welke hij wilde vermijden. Vervolgens heeft verweester het voornemen tot opzegging van de arbeidsovereenkomst geuit en – toen daarop ook geen reactie kwam – het bestreden besluit genomen.

3.5.9 Ter zitting heeft appellant op de vraag van de Commissie waarom hij na het uitbrengen van de second opinion door het UWV in april 2008 niets meer van zich heeft laten horen, geantwoord, dat door het UWV werd gezegd, dat hij in het spreken beperkt was, waardoor hij zijns inziens niet voor de klas kon staan.

3.6 De Commissie stelt voorop, dat het standpunt van het UWV zoals neergelegd in het besluit van 25 augustus 2008 niet bekend was bij verweerster ten tijde van het nemen van het thans bestreden besluit. In de tijd voorafgaande aan het bestreden besluit heeft verweerster zich gebaseerd op medische rapportages die inhielden dat appellant reïntegreerbaar was naar de eigen functie. In eerste instantie heeft appellant ook meegewerkt aan zijn reïntegratie. Hij kon zich toen derhalve vinden in de medische oordelen. Op een gegeven moment is er echter een probleem ontstaan met name nadat appellant duidelijk werd dat hij een verkeerd beeld had van de aard van de begeleiding van rugzakleerlingen. Appellant meende dat dit een functie op zich was. Toen de schoolleiding hem duidelijk had gemaakt, dat begeleiding van rugzakleerlingen geen aparte functie is, maar een onderdeel van de functie van docent, was hij hevig verontwaardigd. Daarna is de correspondentie gevoerd zoals hiervoor onder 3.6.1, 3.5.2, 3.5.4 en 3.5.5 geschetst. Op een gegeven moment – na de brief van mr. Keijser van 4 april 2008 – communiceerde appellant in het geheel niet meer met verweerster.

3.7 Nog daargelaten of op het moment van het bestreden besluit sprake was van verwijtbaar plichtsverzuim aan de zijde van appellant, thans kan – gelet op het besluit van het UWV van 25 augustus 2008 – worden vastgesteld, dat appellant zijn oorspronkelijke functie als leraar niet meer kan uitoefenen. De vraag rijst derhalve, of met de wetenschap van thans het plichtsverzuim, erop neerkomende dat appellant niet meewerkte aan de reïntegratie naar zijn eigen functie als leraar, hem zou kunnen worden verweten, ondanks het feit, dat verweerster bij het nemen van het bestreden besluit geheel handelde op basis van medische adviezen. De Commissie laat de primaire ontslaggrond derhalve buiten beschouwing. Zij zal de subsidiaire ontslaggrond beoordelen.

3.8 Uit de gang van zaken zoals hiervoor weergegeven onder 3.5 komt een beeld van appellant naar voren als van iemand die eerst brieven met een bepaalde – negatieve – lading aan de schoolleiding schrijft en vervolgens op een gegeven moment elke communicatie met de schoolleiding en de ingeschakelde arbeidsdeskundige afhoudt. Zelfs op het stopzetten van de salarisbetaling en het voornemen tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst heeft hij niet gereageerd. Op die wijze is het verweerster ook onmogelijk geworden nog te proberen een oplossing te zoeken. Uit de stukken en de verklaringen ter zitting van de gemachtigden van verweerster is het de Commissie voldoende aannemelijk geworden dat verweerster niet uit was op het gedwongen vertrek van appellant, maar probeerde een oplossing te vinden. Door het feit, dat appellant elke communicatie afhield, heeft hij het zoeken naar een oplossing onmogelijk gemaakt voor verweerster.

Gelet op het vorenstaande kan naar het oordeel van de Commissie niet worden staande gehouden, dat verweerster zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat sprake is van gewichtige omstandigheden die geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten.

3.9 Het vorenstaande betekent, dat de opzegging van het dienstverband kan worden gedragen door de subsidiaire ontslaggrond, te weten artikel 4.a.5, aanhef en onder i, van de CAO. Dit houdt in, dat het beroep dient te worden verworpen.

4. Beslissing.

De Commissie verwerpt het beroep.

Aldus vastgesteld op 17 oktober 2008 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. T. Elzenga en mr. Th. Geurts, leden, in aanwezigheid van mr. S.K. Welbedacht, lid (die zich wegens ongelijkheid van het aantal leden gekozen door de besturen en het aantal leden gekozen door het personeel van stemming heeft onthouden), in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger
Beroepsonderwijs
ingesteld door de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2008.020-U.2008.009.

Uitspraak op het beroep van

J. te V. (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting Christelijke Scholengemeenschap ***, zetelend te E. (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 25 april 2008 heeft drs. I. , lid van het bestuur van verweerster, appellant mededeling gedaan van het voornemen van verweerster om de arbeidsovereenkomst met hem te beëindigen alsmede van het voornemen hem voor de duur van de ontslagprocedure te schorsen. Appellant is daarbij in de gelegenheid gesteld om binnen drie weken zijn zienswijze ten aanzien van deze voornemens kenbaar te maken.

1.2 Naar aanleiding van een daartoe strekkend, bij brief van 16 mei 2008 door de raadvrouw van appellant ingediend, verzoek heeft verweerster bij schrijven van 22 mei 2008 uitstel verleend voor het indienen van een zienswijze omtrent het ontslagvoornemen. Het verzoek om uitstel voor het indienen van een zienswijze tegen de voorgenomen schorsing heeft verweerster afgewezen, omdat zij het niet in het belang van de instelling acht om appellant weer tot de school toe te laten. Om deze reden heeft verweerster appellant bij wijze van ordemaaatregel met toepassing van artikel 4.a.6, tweede lid, aanhef en onder d, van de geldende CAO-VO geschorst voor de duur van de besluitvorming over het voorgenomen ontslag en het daaropvolgende ontslagtraject. Verweerster heeft appellant gewezen op de mogelijkheid tegen het schorsingsbesluit beroep in te stellen.

1.3 Namens appellant heeft mevrouw mr. G.A. van Ommen Kloeke, advocaat te Amersfoort, bij schrijven van 28 mei 2008 aan verweerster de zienswijze kenbaar gemaakt over het voorgenomen ontslag alsmede over de voorgenomen schorsing.

1.4 Bij schrijven van 16 juni 2008 heeft drs. I., voornoemd, appellant medegedeeld, dat verweerster de arbeidsovereenkomst per 1 oktober 2008 opzegt primair wegens plichtsverzuim als bedoeld in artikel 4.a.7, tweede lid (artikel 4.a.5, aanhef en onder a, van de CAO), subsidiair wegens onbekwaamheid/ongeschiktheid voor de door hem uitgeoefende functie (artikel 4.a.5, aanhef en onder b, van de CAO), meer subsidiair wegens gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten (artikel 4.a.5, aanhef en onder i, van de CAO). Voorts heeft verweerster het schorsingsbesluit van 22 mei 2008 gehandhaafd en voor zover nodig bekrachtigd.

1.4 Per emailbericht van 25 juli 2008, op diezelfde dag bij de Commissie ontvangen, heeft, mr. Van Ommen Kloeke, voornoemd, namens appellant beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerder. Bij brief van 4 augustus 2008 heeft mr. Van Ommen Kloeke het beroep aangevuld.

1.5 Verweerder heeft op 15 september 2008 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 17 oktober 2008 te 's-Gravenhage in een openbare zitting behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant, bijgestaan door mr. G.A. van Ommen Kloeke, voornoemd, en verweerder bij monde van mr. J.A. Keijser, advocaat bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede van H., rector van de Christelijke Scholengemeenschap *** te E. (hierna te noemen: de school), en N., als hoofd P&O in dienst van verweerder.

Op verzoek van verweerder heeft de Commissie als getuigen gehoord: *V*, voormalig teamleider van appellant, en mevrouw *A*, eveneens voormalig (interim-)teamleider van appellant.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appellant.

Kort samengevat en voor zover van belang komt het standpunt van appellant op het volgende neer.

-Van enig disfunctioneren is geen sprake.

-Appellant is van mening, dat verweerder allerlei zaken met betrekking tot ziekmelding en controle van ziekte opblaast en ernstiger voorstelt dan zij in werkelijkheid zijn. Hij had zich een keer vergist in het tijdstip. Toen een controleur bij hem thuis langs kwam, was appellant al weer aan het werk.

-Onder verwijzing naar bijlage 8 bij de van toepassing zijnde CAO, waar wordt bepaald, dat de werkgever de werknemer ten hoogste drie maal per jaar de verplichting kan opleggen te werken gedurende een (deel van) BAPO-verlofdag, stelt appellant, dat verweerder niet heeft aangetoond, dat zij appellant deze verplichting heeft opgelegd. Bovendien is hij verschillende keren wel aanwezig geweest op vergaderingen die op BAPO-dagen werden gehouden.

-De stelling, dat de toets niet op tijd klaar was, is onjuist. Hij had de toets in het postvak van de betreffende docent gelegd. Deze had aangegeven de toets later te zullen geven.

-Omdat appellant ook nog aan een andere school les geeft, was hij in tijdnood gekomen en had hij de cijfers ingegeven in de veronderstelling dat wijzigingen wel na de bespreking zouden kunnen worden verwerkt. Verder erkent hij dat hij twee keer een typefout heeft gemaakt.

-Appellant heeft een verklaring van een leerling overgelegd, waarin wordt gesteld, dat het uitgeleende boek geen antwoordenboek was.

- Appellant ontkent, dat hij leerlingen meerdere keren eerder zou hebben weggestuurd.
 - Voorts ontkent hij, dat bij hem geen sprake zou zijn van een constructieve leeromgeving waardoor leerlingen geen les meer bij hem zouden willen volgen. Als er al spanningen waren, hadden de leerlingen dat aan zichzelf te wijten.
 - Er is geen sprake geweest van incorrecte bejegening. De door verweester genoemde voorbeelden komen in de praktijk van elke docent voor. Deze voorbeelden kunnen niet worden uitgelicht om disfunctioneren aanwezig te achten.
 - Door de schoolleiding zijn geen functioneringsgesprekken gehouden en voorts is geen persoonlijk ontwikkelingsplan opgesteld.
 - Ten aanzien van het verbeteringstraject waaraan de heer *V* invulling heeft gegeven, is appellant van mening, dat de schoolleiding doelstellingen en toetsingscriteria had moeten opstellen, hetgeen zij niet heeft gedaan. De schoolleiding kan dus ook niet concluderen of appellant al dan niet in staat zou zijn om zijn functie uit te oefenen. Als verweester inderdaad zou hebben gemeend, dat appellant te kort zou zijn geschoten, dan zou zij hem begeleiding, coaching of training hebben moeten aanbieden. Dat is niet gebeurd.
 - Concluderend stelt appellant zich op het standpunt dat het beweerde plichtsverzuim en disfunctioneren onvoldoende is aangetoond.
- Ter zitting heeft appellant nog aangevoerd, dat hij het onjuist acht dat verweester in het verweerschrift allerlei nieuwe gronden aanvoert die niet zijn opgenomen in het bestreden besluit.

2.2 Het standpunt van verweester.

Samengevat en voor zover van belang komt het standpunt van verweester, zoals vervat in het bestreden besluit en nader toegelicht in het verweerschrift en ter zitting, neer op het volgende.

- Appellant heeft zich herhaaldelijk te laat ziek gemeld. Leerlingen komen daardoor voor niets naar het eerste uur, hetgeen veel irritatie geeft.
- De handelwijze van appellant bemoeilijkt controle van ziekteverzuim. Een keer was hij een half uur te laat, een andere keer had hij zich te laat afgemeld. De keer dat hij niet thuis was bij controle, had hij weliswaar zijn werkzaamheden weer hervat, echter zonder zich hersteld te melden.
- Ten onrechte heeft appellant met een beroep op BAPO-verlof sectie- en teamvergaderingen verzuimd, en dan ook nog zonder berichtgeving vooraf. Als een vergadering op een BAPO-dag valt, kan het verlof op een ander tijdstip worden opgenomen.
- Op het van te voren bekend zijnde moment in week 11 had appellant niet de vereiste toets gereed. Dat was overigens niet de eerste keer dat appellant te laat toetsmateriaal aanleverde.
- Meerdere door appellant in het systeem ingegeven cijfers weken af van de daadwerkelijk behaalde resultaten. Verweester spreekt in dit geval van fake-cijfers.

-Tegen afspraken in heeft appellant een antwoordenboek aan een leerling gegeven. Daardoor moesten nieuwe toetsen worden gemaakt.

-Appellant liet leerlingen eerder weggaan uit de les. Dit is in strijd met de op de school geldende afspraken.

-Ten aanzien van verscheidene leerlingen (niet alleen de drie op wiens handelen appellant in zijn beroepschrift is ingegaan) is sprake van een verstoorde verhouding met appellant, onder meer door klachten over zijn wijze van lesgeven. Een aantal leerlingen wil zelfs geen onderwijs van appellant meer volgen.

-Er zijn meerdere klachten geuit over de bejegening van leerlingen door appellant.

Naar aanleiding van de opmerking van appellant, dat hij – zo al sprake zou zijn van disfunctioneren, hetgeen appellant ontkent - niet in de gelegenheid is gesteld zijn functioneren te verbeteren, heeft verweester het volgende overwogen. Weliswaar zijn er geen officiële functionerings- en beoordelingsgesprekken gevoerd, maar appellant is regelmatig door collega's en leidinggevendenden aangesproken op zijn functioneren. Tegen de achtergrond van de wijze van reageren door appellant daarop (hij herinnerde het zich niet, hij dacht dat het anders zat, hij ontkende een en ander, of verwees naar een ander) stelt verweester zich op het standpunt, dat appellant door het achterwege blijven van functionerings- en beoordelingsgesprekken niets wezenlijks is onthouden. Voorts heeft verweester overwogen, dat een nieuw verbeteringstraject niets ten goede zou opleveren, aangezien het gevolgde coachingstraject door de heer *V* geen structurele verbetering heeft opgeleverd. Dat traject was ingezet nadat verweester appellant in maart 2004 een berisping had opgelegd en in augustus 2005 een waarschuwing, welke maatregelen niet het gewenste effect hadden. Voor het slagen van een – nieuw - verbetertraject is een grotere mate van zelfinzicht en erkenning van de problematiek vereist dan appellant ten toon heeft gespreid. Appellant ontkent echter alle problemen.

Bij dit alles klemmt naar de mening van verweester het feit, dat appellant 26 jaar werkervaring heeft.

Binnen de school is geen draagvlak meer voor appellant. Gezien de naderende schoolvakantie was er naar de mening van verweester geen basis meer hem werkzaamheden te laten verrichten. Daarom heeft verweester hem geschorst voor de duur van het ontslagtraject.

3. Getuigenverklaringen.

3.1 De getuige *V* was in 2007-2008 teamleider van HAVO-3/4/5. Hij heeft het volgende verklaard. Bepaalde zaken ten aanzien van het functioneren van appellant liepen niet goed: er waren klachten dat toetsen niet op tijd gereed waren, en de kwaliteit van de toetsen die wel op tijd klaar waren, was niet geheel voldoende. Daarom heeft de heer *V* in zijn functie als teamleider wekelijks gesprekken gevoerd met appellant, onder meer over planning, waar appellant moeite mee had. De heer *V* heeft

gepoogd appellant handreikingen te geven waardoor hij organisatorische zaken beter zou kunnen verrichten. Hij heeft appellant voorts aangesproken over de zorgen vanuit de sectie, namelijk dat appellant zich geregeld versliep en dat hij klassen eerder wegstuurde. Desgevraagd heeft de heer *V* medegedeeld, dat appellant niet heeft gevraagd om verdere ondersteuning.

3.2 De getuige *A* was van 1 januari 2008 tot en met mei 2008 interimteamleider, ter vervanging van de heer *V*, die zich weer meer ging richten op het lesgeven. Deze getuige heeft verklaard, dat een aantal leerlingen klachten bij haar heeft ingediend over het functioneren van appellant. Deze leerlingen waren van mening dat zij onvoldoende les van appellant kregen. Ook ouders van leerlingen hebben klachten ingediend over de wijze van lesgeven en de becijfering alsmede over het feit, dat appellant naar alcohol rook. Dit laatste feit heeft mevrouw *A* ook zelf geconstateerd.

Het leslokaal van appellant was vlakbij de kamer van mevrouw *A* gelegen. Zij heeft een aantal keren vastgesteld, dat appellant leerlingen voor het einde van de les weg liet gaan, soms druppelsgewijze, soms de gehele klas in één keer. Zij heeft hem daarop ook aangesproken. Eén geval noemde appellant zelf een uitzondering. Het druppelsgewijze laten gaan van leerlingen na het maken van een proefwerk achtte appellant niet vreemd, zoals hij tegen haar opmerkte. Mevrouw *A* heeft in dit verband verklaard, dat appellant anders dacht over de op de school geldende afspraken over het niet voor het einde van de les laten vertrekken van leerlingen.

Toen mevrouw *A* de klachten van ouders besprak met appellant, ontkende hij zaken die zij vertelde.

Mevrouw *A* heeft zich bezig gehouden met het nakijken van werk van een drietal leerlingen die hadden geklaagd dat zij niets leerden in de lessen van appellant. Ook al waren die leerlingen zelf niet gemakkelijk – naar mevrouw *A* verklaarde -, neemt dit niet weg dat hun werk beneden de maat was. Dat heeft een andere docent tegenover haar doen concluderen, dat de klacht van de leerlingen niet onterecht was. Deze docent heeft die leerlingen overgenomen.

Desgevraagd heeft mevrouw *A* verklaard, dat appellant haar niet heeft gevraagd om ondersteuning.

4. De van toepassing zijnde voorschriften.

Ingevolge artikel 4.a.5, aanhef en onder a en i, van de verlengde CAO-VO 2006-2007 (hierna te noemen: de CAO) kan opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd plaatsvinden op grond van:

- a. plichtsverzuim als bedoeld in artikel 4.a.7, tweede lid;
- b. onbekwaamheid of ongeschiktheid van de werknemer voor de door hem uitgeoefende functie, uit andere hoofde dan genoemd onder e;
- e. het geraken in een toestand van blijvende ongeschiktheid op grond van ziekten of gebreken (.....)

i. andere met name genoemde gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten.

Artikel 4.a.7, eerste lid, van de CAO bepaalt, dat de werkgever ten aanzien van de werknemer die zich aan plichtsverzuim schuldig maakt, onder opgave van redenen één van de navolgende besluiten kan nemen:

a. schriftelijke berisping;

b. schorsing met behoud van salaris;

c. ontslag;

d. inhouding van de bezoldiging, voor ten hoogste 50 % van het maandsalaris.

Ingevolge artikel 4.a.7, tweede lid, van de CAO wordt onder plichtsverzuim verstaan: het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.

Op grond van artikel 4.a.6, tweede lid, aanhef en onder d, van de CAO kan de werkgever de werknemer schorsen voor de duur van maximaal zes maanden, wanneer er sprake is van een voornemen tot opzegging als bedoeld in artikel 4.a.5 onder a, b en i van de CAO.

Artikel 13, eerste lid, van de CAO bevat het beroepsrecht van de werknemer tegen – onder meer - besluiten tot een disciplinaire maatregel, schorsing en ontslag. Artikel 13, derde lid, van de CAO bepaalt, dat het beroep bedoeld in lid 1 schriftelijk wordt ingesteld binnen zes weken nadat het besluit bij aangetekend schrijven aan de werknemer is meegedeeld.

In navolging van de CAO vermeldt het Huishoudelijk Reglement van de Commissie in artikel 2, tweede lid, ook een beroepstermijn van zes weken. Indien het beroepschrift na de daarvoor gestelde termijn is ingediend, laat de Commissie ingevolge artikel 3, tweede lid, van het Huishoudelijk Reglement niet-ontvankelijkverklaring op die grond achterwege, indien de appellant aantoont dat hij de voorziening in beroep heeft aangevraagd zo spoedig als dit redelijkerwijs kon worden verlangd.

5. Beoordeling van het geschil.

5.1 Het bestreden besluit strekt tot het opzeggen van het dienstverband van appellant als leraar primair op grond van plichtsverzuim (artikel 4.a.5, onder a, van de CAO juncto artikel 4.a.7, tweede lid, van de CAO), subsidiair op grond van onbekwaamheid of ongeschiktheid anders dan wegens ziekte (artikel 4.a.5, onder b, van de CAO), meer subsidiair op grond van gewichtige omstandigheden (artikel 4.a.5, onder i, van de CAO). Voorts heeft verweerder de bij besluit van 22 mei 2008 met toepassing van artikel 4.a.6, tweede lid, onder d, van de CAO

opgelegde schorsing bekrachtigd.

5.2 Schorsing.

5.2.1 Verweerster heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld, dat appellant niet-ontvankelijk is in het door hem ingestelde beroep tegen de schorsing, zoals vervat in het besluit van 16 juni 2008. Zij heeft daartoe betoogd, dat reeds bij haar schrijven van 22 mei 2008 de schorsing op grond van artikel 4.a.6, tweede lid, onder d, van de CAO is opgelegd. Daarbij is ook de beroepsmogelijkheid vermeld. In het besluit van 16 juni 2008 heeft verweerster met betrekking tot de schorsing slechts overwogen of de tegen de voorgenomen opzegging ingediende zienswijze wellicht aanleiding zou zijn om de schorsing niet te handhaven. Daarvan was in de visie van verweerster geen sprake.

Appellant meent echter, dat nu in het besluit van 16 juni 2008 ook de rechtsmiddelenclausule is opgenomen, het beroep tegen de daarin vervatte schorsing ontvankelijk is.

5.2.2 De Commissie stelt vast, dat in het schrijven van 22 mei 2008 van verweerster een besluit tot schorsing op grond van artikel 4.a.6, tweede lid, onder d, van de CAO is opgenomen. In het thans bestreden besluit van 16 juni 2008 heeft verweerster dit schorsingsbesluit gehandhaafd en voor zover nodig bekrachtigd. Naar het oordeel van de Commissie schept het besluit van 16 juni 2008 ten aanzien van de schorsing geen rechtsgevolg dat niet reeds was ontstaan door het besluit van 22 mei 2008. Het is derhalve onjuist, dat verweerster in het thans bestreden besluit de mogelijkheid heeft genoemd om beroep in te stellen tegen het bekrachtigde schorsingsbesluit. Deze onjuiste rechtsmiddelenclausule kan echter niet leiden tot het openen van een nieuwe mogelijkheid om voorziening te vragen.

De Commissie merkt nog op, dat de in dit geval geldende CAO niet de procedure kent zoals vervat in artikel P-2 van de CAO-HBO 2007-2010, met het systeem van schorsing, een verweerprocedure en bestendinging.

5.2.3 Voor zover het thans voorliggende beroep zou moeten worden geacht te zijn gericht tegen de schorsing van 22 mei 2008 overweegt de Commissie het volgende. Vast staat dat dit beroep door de raadvrouw van appellant per email van 25 juli 2008 is verzonden en door de Commissie op diezelfde dag is ontvangen. Uitgaande van verzending door verweerster op 22 mei 2008 is het beroep derhalve buiten de termijn van zes weken als bedoeld in artikel 13, derde lid, van de CAO ingediend. In het schrijven van 22 mei 2008 was uitdrukkelijk de beroepsmogelijkheid met betrekking tot het daarin medegedeelde schorsingsbesluit opgenomen. De Commissie is niet gebleken van redenen waarom appellant niet tijdig tegen het besluit van 22 mei 2008 beroep heeft ingesteld. Hierbij acht de Commissie nog van belang, dat appellant was voorzien van professionele rechtsbijstand. Van verschoonbare termijnoverschrijding is derhalve naar het oordeel van de Commissie geen sprake.

5.2.4 Niet kan worden staande gehouden, dat verweerster de zienswijze die appellant bij schrijven van 28 mei 2008 bij verweerster heeft ingediend naar de Commissie had moeten doorsturen ter behandeling als beroepschrift. Ook hier wijst de Commissie op de uitdrukkelijke vermelding van de rechtsmiddelenclausule in het schrijven van 22 mei 2008, met het adres van de Commissie.

5.2.5 De Commissie concludeert het volgende ten aanzien van de ontvankelijkheid.

Voor zover het beroep van appellant van 25 juli 2008 moet worden geacht te zijn gericht tegen de in het besluit van 16 juni 2008 vervatte bekrachtiging van de schorsing, moet dit beroep niet-ontvankelijk worden verklaard omdat het besluit van 16 juni 2008 geen nieuw rechtsgevolg teweeg brengt na het besluit van 22 mei 2008.

Voor zover het beroep van 25 juli 2008 moet worden geacht te zijn gericht tegen de in het schrijven van 22 mei 2008 vervatte schorsing, moet dit beroep niet-ontvankelijk worden verklaard wegens niet verschoonbare termijnoverschrijding.

5.3 Opzegging van het dienstverband.

5.3.1 Appellant is sinds 1982 werkzaam in dienst van verweerster als leraar aan de school.

5.3.2 De ter zitting door appellant naar voren gebrachte grief, dat verweerster in het verweerschrift nieuwe gronden voor het ontslag heeft genoemd, moet naar het oordeel van de Commissie falen. Verweerster heeft in het verweerschrift geen nieuwe gronden in de zin van artikel 4.a.5 van de CAO genoemd; zij heeft slechts de in het bestreden besluit vervatte gronden nader toegelicht, in reactie op het gestelde in het beroepschrift van appellant.

5.3.3 Het is de Commissie opgevallen, dat partijen een totaal van elkaar verschillende invulling geven van bepaalde zaken. De Commissie acht het niet zinvol in te gaan op alle door verweerster aan het bestreden besluit ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden en op de bestrijding daarvan door appellant. Over het door verweerster als meest ernstig genoemde feit, te weten de onjuiste becijfering, zal de Commissie wel een oordeel geven, alsmede over het algemene functioneren.

5.3.4 Uit de door verweerster overgelegde – door appellant onvoldoende weersproken – stukken blijkt, dat de verschillen tussen de aanvankelijk door appellant doorgegeven cijfers en de naar aanleiding van bespreking aangepaste cijfers groot zijn (soms vier tot vijf punten). Gelet hierop moet zeer ernstig worden getwijfeld aan de juistheid van de eerste becijfering.

Van belang is ook, dat een ouder van een leerling een klacht heeft ingediend met betrekking tot de betrouwbaarheid van door appellant gegeven cijfers. Het door appellant op de internetsite geplaatste cijfer (9.0) week aanzienlijk af van het cijfer (5.9) op het antwoordblad.

Naar het oordeel van de Commissie getuigen zo grote verschillen als in deze gevallen niet van de zorgvuldigheid die van een docent met de ervaring van appellant mag worden verlangd.

5.3.5 Uit de stukken, waaronder een waarschuwing en een berisping, en het ter zitting verhandelde, waaronder de getuigenverklaringen, concludeert de Commissie, dat er problemen waren in het functioneren van appellant. Vast staat, dat voor het laatst in 2006 – officiële - functioneringsgesprekken zijn gehouden. Daarna hebben wel gesprekken plaatsgevonden, maar deze hadden niet de officiële status van functioneringsgesprek. Verweerster heeft ter zitting verklaard, dat ingeval van problematisch functioneren in het onderwijs vaak op de incidenten wordt gereageerd en dat functioneringsgesprekken worden nagelaten. In dit geval is dat ook aldus gebeurd. De gesprekken met appellant verliepen zo moeizaam, dat – in de visie van verweerster -

de problemen bij een functioneringsgesprek dan ook niet uit de verf zouden zijn gekomen. Een functioneringsgesprek heeft in dat geval – aldus verweerder – geen toegevoegde waarde.

Naar het oordeel van de Commissie is het juist in een situatie als deze van belang dat deze instrumenten van personeelsbeleid worden benut. Anders dan appellant meent, kan echter niet worden staande gehouden, dat de schoolleiding niet heeft geprobeerd met appellant in gesprek te komen. Hij ontkende evenwel veel problemen. Voorts acht de Commissie van belang, dat appellant een tijdlang in wekelijkse gesprekken is begeleid door de heer *V*.

5.3.6 Appellant heeft weliswaar een deel van de door verweerder aan de bestreden opzegging ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden weersproken, maar op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde komt de Commissie een beeld naar voren van zaken die de arbeidsverhoudingen tussen appellant en de schoolleiding zodanig hebben verstoord, dat van een werkzame arbeidsrelatie geen sprake meer kan zijn. Verweerder heeft dit voldoende aannemelijk gemaakt. Ook al zou niet elk feit of elke omstandigheid op zich een ontslag wegens plichtsverzuim of onbekwaamheid/ongeschiktheid rechtvaardigen, naar het oordeel van de Commissie kan niet worden staande gehouden, dat verweerder gelet op alle feiten en omstandigheden in onderling verband en samenhang gezien niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen, dat sprake is van andere gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten. Het ontslag kan derhalve worden gedragen door de grond genoemd in artikel 4.a.5, onder i, van de CAO.

5.3.7 Gelet op het vorenstaande dient het beroep tegen de opzegging te worden verworpen.

6. Beslissing.

De Commissie:

- Verklaart het beroep voor zover gericht tegen de bekrachtigde schorsing en tegen het besluit van 22 mei 2008 niet-ontvankelijk;
- verworpt het beroep voor zover gericht tegen de opzegging.

Aldus vastgesteld op 17 oktober 2008 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. T. Elzenga en mr. Th. Geurts, leden, in aanwezigheid van mr. S.K. Welbedacht, lid (die zich wegens ongelijkheid van het aantal leden gekozen door de besturen en het aantal leden gekozen door het personeel van stemming heeft onthouden), in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2008.027-U.2008.010

Uitspraak op het beroep van

Drs. P. *** te *** (appellant).

1. Het procesverloop

1.1 Bij emailbericht van 7 november 2008, ingekomen ter griffie van de Commissie op diezelfde dag, heeft appellant beroep ingesteld bij de Commissie. 1.2 Aangezien appellant niet heeft voldaan aan de vereisten voor een beroepschrift, zoals gesteld in artikel 2 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie, heeft de griffier van de Commissie, daartoe gemachtigd door de voorzitter, hem bij schrijven van 24 november 2008 verzocht om uiterlijk 9 december 2008 de volgende gegevens aan de Commissie te doen toekomen:

- de motivering van het beroep;
- een afschrift van het bestuursbesluit waartegen het beroep is ingesteld;
- een afschrift van de akte van benoeming alsmede de daarbij behorende voorwaarden;
- een afschrift van eventuele andere op de zaak betrekking hebbende stukken.

1.3 Appellant heeft bij schrijven gedateerd 3 december 2008, bij de Commissie ingekomen op 5 december 2008, een aantal stukken aan de Commissie doen toekomen.

2. Het wettelijk kader

Artikel 13, eerste lid, van de te dezen van toepassing zijnde verlengde CAO-VO 2006-2007 (hierna aan te duiden als: de CAO) bevat een limitatieve opsomming van besluiten, waartegen de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie, te weten:

- a. een disciplinaire maatregel;
- b. schorsing;
- c. ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken;
- d. het direct of indirect onthouden van een promotie;
- e. de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband;
- f. de aanwijzing als personeelslid boven de reguliere formatie welke aanwijzing op termijn kan leiden tot ontslag;
- g. de aanwijzing van een andere instelling of andere instellingen waaraan de werknemer werkzaamheden zal verrichten;
- h. eenmalige inhouding periodieke verhoging;
- i. en overigens die zaken die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard.

Artikel 2, eerste lid, van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie luidt als volgt: "De Commissie neemt geen beroepschrift in behandeling, dat niet voldoet aan de volgende wettelijke vereisten: a. het bevat een opgave van de naam, de voornamen en het adres van de appellant en zo nodig de ten aanzien van de procedure gekozen woonplaats, voorts een zo volledig mogelijke aanduiding van de naam en het adres van de tegenpartij en een mededeling van de vordering en de gronden waarop deze berust; b. het wordt ingediend bij de voorzitter van de Commissie en is door de appellant of door zijn raadsman ondertekend; c. bijgevoegd worden een afschrift van het bestuursbesluit waartegen het beroep wordt ingesteld, voorts een afschrift van de akte van benoeming en de daarbij behorende voorwaarden en tenslotte afschriften van de voornaamste op de zaak betrekking hebbende stukken." Het derde lid van artikel 2 bepaalt, dat indien het beroepschrift niet voldoet aan de eisen, gesteld in het eerste lid, onder a, b en c, de voorzitter dan wel de griffier de appellant op het gepleegde verzuim wijst en hem uitnodigt binnen 14 dagen een hersteld beroepschrift in te zenden. Ingevolge artikel 5 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie kan de voorzitter van de Commissie onmiddellijk uitspraak doen indien hij van oordeel is dat de Commissie kennelijk onbevoegd is of het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond is.

3. Beoordeling van het geschil

3.1 In zijn schrijven van 3 december 2008 heeft appellant naar aanleiding van de vraag van de griffier van de Commissie om overlegging van het bestreden besluit geantwoord, dat er geen sprake is van een zodanig besluit. Het beroep van appellant richt zich – naar hij stelt – op het geheel van handelen van zijn werkgever (***). In die zin is er – aldus appellant – eerder sprake van een bestreden procedure, waarin hij zich door zijn werkgever onder druk voelt gezet om gebruik te maken van de FPU-regeling, bij gebreke waarvan de werkgever een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst bij de Kantonrechter zal indienen. Voorts heeft appellant aangevoerd, dat zijn beroep is gericht tegen het voornemen van zijn werkgever om hem anders dan op eigen verzoek ontslag te verlenen voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt. Inmiddels is appellant akkoord gegaan met een schikking door een vaststellingsovereenkomst te ondertekenen. Hij verzoekt de Commissie die schikking te beoordelen op basis van de CAO. Het is appellant niet toegestaan de vaststellingsovereenkomst aan derden te overleggen. 3.2 De voorzitter stelt voorop, dat ingevolge artikel 13, eerste lid, van de CAO geen beroep open staat tegen een voornemen tot ontslag, dat appellant kennelijk aanwezig acht in het schrijven van de werkgever van 23 oktober 2008. De Commissie laat daar of in dat schrijven daadwerkelijk een zodanig voornemen is vervat. De tussen appellant en zijn werkgever getroffen schikking c.q. vaststellingsovereenkomst, waarop – naar de Commissie aanneemt – in de visie van appellant wordt geduid in evenvermelde brief van 23 oktober 2008, is evenmin aan te merken als een voor beroep vatbaar besluit als bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de CAO. Ook overigens is de voorzitter niet gebleken van een voor beroep vatbaar besluit als bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de CAO. Appellant heeft ook niet een op grond van deze bepaling voor beroep vatbaar besluit overgelegd, zoals wordt vereist in het bepaalde in artikel 2, eerste lid, onder c, van het Huishoudelijk Reglement.

3.3 Gelet op het vorenstaande concludeert de voorzitter, dat het beroep van appellant kennelijk niet-ontvankelijk is. De voorzitter heeft dan ook op grond van artikel 5, eerste lid, van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie besloten onmiddellijk uitspraak te doen.

4. Beslissing

De voorzitter verklaart appellant kennelijk niet-ontvankelijk in het door hem ingestelde beroep. Aldus vastgesteld op 15 december 2008 te Wageningen door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter van de Commissie, en getekend door de voorzitter voornoemd, en mr. H. Pieffers, griffier van de Commissie. **Rechtsmiddel** Tegen deze uitspraak kan appellant binnen veertien dagen na de dag waarop de uitspraak hem is toegezonden, verzet doen bij de Commissie Het verzet wordt gedaan bij een met redenen omkleed, ondertekend geschrift.